

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΤΗΑ

Μαρτυρία και Μαρτύριο

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2008

Μαρτυρία και Μαρτύριο

Σειρά: «Αναβαθμοί» άριθμ. 4

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Μαρτυρία καὶ Μαρτύριο

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2008

Μαρτυρία καὶ Μαρτύριο

Κείμενον:

Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ἑγμηττοῦ
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:

Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρομοῦ Καρέα

Copyright: Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ἑγμηττοῦ.

Λεωφόρος Ἑγμηττοῦ 47-51 - 161 21 Καισαριανή

Τηλ. 210 72.24.123

www.imkby.gr (e-mail) info@imkby.gr

ISBN: 978-960-98025-0-5

Περιεχόμενα

Πρόλογος	9
Μαρτυρία - Μαρτύριο	11

Α' Μαρτυρία

1. Οί ἅγιοι Ἀπόστολοι μάρτυρες τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (α'-θ')	15
2. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μετὰ τὴν ἀνάστασή Του ἔγινε ὁ ἀξιόπιστος μάρτυς τῆς ἰδικῆς μας πνευματικῆς καθάρσεως ἀπὸ τὸν ρύπον τῶν ἁμαρτιῶν μας.	21
3. Μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (α'-ζ').	21
4. Μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δίδεται στοὺς ἅγιους (α'-ε').	28
5. Παραδείγματα μαρτυρίας ἀπὸ τὴν ἁγία Γραφή (α'-ε').	31

Β' Μαρτύριο

1. Ὁρισμὸς μαρτυρίου (α'-β').	41
2. Οἱ πιστοὶ ἐνώπιον τοῦ μαρτυρίου (α'-η').	42
3. Παραδείγματα μαρτύρων ἀπὸ τὴν ἁγία Γραφή (α'-ι').	48
Ἐπίλογος	63

Πρόλογος

Ο Κύριός μας απαιτεί από τους μαθητές Του ολοκληρωτική άφοσίωση, αγάπη τέλεια μέχρι την προσφορά της ζωής τους για Ήκεϊνον.

Δέν αναπαύεται σέ μοιρασμένες καρδιές και διχασμένες συμπεριφορές που άμφιταλαντεύονται άνάμεσα σέ Αυτόν και σέ κάτι άλλο κατά την σύστασή Του: «Ούδεις δύναται δυσί κυρίοις δουλεύειν· ή γάρ τόν ένα μισήσει και τόν έτερον αγαπήσει, ή ένός άνθέξεται και τοϋ έτέρου καταφρονήσει· ου δύνασθε Θεω δουλεύειν και μαμωνά» (Ματθαίου στ 24).

Ή ολοκληρωτική άφοσίωση σ' Αυτόν «έξ όλης τής καρδιάς σου και έξ όλης τής ψυχής σου και έξ όλης τής ισχύος σου και έξ όλης τής διανοίας σου» (Λουκά ι' 27) έκφράζεται με την μαρτυρία και τó μαρτύριο. Ή διακονία τής μαρτυρίας και ή θυσία τής ζωής τής άμαρτίας καταξιώνει τó ανθρώπινο πρόσωπο κατά τόν λόγο τοϋ Κυρίου «ος γάρ αν θέλη την ψυχήν αυτού σώσαι, άπολέσει αυτήν· ος δ' αν άπολέση την έαυτου ψυχήν ένεκεν έμου και τοϋ ευαγγελίου, οϋτος σώσει αυτήν» (Μάρκου η' 35).

Μαρτυρία - Μαρτύριο

Συνυφασμένα με την ἐν Χριστῷ ζωὴ τῶν πιστῶν εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ μαρτυρία καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ μάρτυριο, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὸ θέμα αὐτῆς τῆς ἀγιογραφικῆς μελέτης μας.

Ὁ Κύριος προέτρεψε τοὺς μαθητὲς Του μετὰ τὴν ἀνάστασή Του πρὶν ἀναληφθεῖ στοὺς οὐρανοὺς νὰ γίνουν μάρτυρες Του, νὰ μαρτυρήσουν στοὺς ἀνθρώπους γι' Αὐτόν, γιὰ τὴν μεσσιανικότητά Του, γιὰ τὴν θεότητά Του, γιὰ τὴν ζωὴ Του, γιὰ τὸ κήρυγμά Του, γιὰ τὰ θαύματά Του, γιὰ τὸν ἐκούσιο καὶ λυτρωτικὸ γιὰ μᾶς θάνατό Του, γιὰ τὴν ἔνδοξη ἀνάστασή Του καὶ ἀνάληψή Του, γιὰ ὅλο τὸ μυστήριό τῆς ἐνσάρκου οικονομίας τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν σωτηρία μας. Εἶπε:

«Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρεία καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς»¹. Δηλαδή: Θὰ λάβετε ὁμῶς δύ-

1. Πράξεων α' 8.

ναμη ὅταν θὰ ἔρθει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σ' ἐσᾶς, καὶ θὰ γίνετε μάρτυρες δικοί μου, στὴν Ἱερουσαλήμ, σὲ ὅλη τὴν Ἰουδαία καὶ στὴν Σαμάρεια καὶ ὡς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἄνεφερε μάλιστα τὴν προϋπόθεση μὲ τὴν ὁποία θὰ ἀναδεικνύονταν μάρτυρές Του. *«Λήψετε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος»*².

Ἐπομένως μὲ τὴν δύναμη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οἱ Ἀπόστολοι θὰ δώσουν μαρτυρία γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Αὐτὴ τὴν προϋπόθεση ἐπισημαίνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφοντας στὴν πρὸς Κορινθίους Α' ἐπιστολή του ὅτι· *«Οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν Πνεύματι Ἄγιῳ»*³.

Γιὰ νὰ κατανοήσουμε τὴν ἐντολή τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ κρίνουμε ἀπαραίτητο νὰ ἀναφερθοῦμε καὶ νὰ θυμηθοῦμε, ὅτι ὁ Κύριος προέτρεπε τοὺς Ἰσραηλίτες στὴν ἐποχὴ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης νὰ γίνουν μάρτυρές Του καὶ νὰ πληροφορήσουν τοὺς ἀνθρώπους γιὰ τὰ θαυμαστὰ ἔργα Του:

«Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως τυφλοί, καὶ κωφοὶ τὰ ὄτα ἔχοντες. πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιώθητωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. γίνεσθέ μοι μάρτυ-

2. Πράξεων α' 8.

3. Α' Κορινθίους ιθ' 3.

ρες, και ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεὸς καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σφύζων. ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;»⁴.

Δηλαδή: Ὁ Κύριος λέει: Ὁδήγησε ἔξω τὸν λαὸ πὸ εἶναι τυφλός, ἃν καὶ ἔχει μάτια· πὸ εἶναι κουφός, ἃν καὶ ἔχει αὐτιά. Ἄς συναχθοῦν ὅλα μαζὶ τὰ ἔθνη, οἱ λαοὶ ἃς συγκεντρωθοῦν. Ποιὸς ἀπὸ τοὺς θεοὺς τοὺς προεῖπε τὰ γεγονότα πὸ ἔρχονται; Ποιὸς μᾶς τὰ ἀνάγγειλε ἀπὸ τὸ παρελθόν; Ἄς φέρουνε τοὺς μάρτυρές τοὺς γιὰ νὰ δικαιωθοῦν ἃς ἀκουστοῦν οἱ μάρτυρές τοὺς γιὰ νὰ ἐπιβεβαιωθοῦν τὰ λόγια τοὺς. Ἐσεῖς, Ἰσραηλίτες, εἴστε οἱ μάρτυρές μου, οἱ δοῦλοι μου πὸ ἐγὼ σᾶς διάλεξα, ὥστε νὰ μὲ γνωρίσετε καὶ νὰ πιστέψετε σ' ἐμένα· νὰ καταλάβετε πὸς μόνο ἐγὼ εἶμαι Θεός. Πρὶν ἀπὸ μένα ἄλλος θεὸς κανεὶς δὲν ἦταν, οὔτε ἀπὸ ἐμένα ὕστερα θὰ ὑπάρξει ἄλλος. Ἐγὼ, μονάχα ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος· ἐκτὸς ἀπὸ ἐμένα δὲν ὑπάρχει ἄλλος σωτήρας. Ἐγὼ σᾶς προεῖπα τί θὰ γίνεῖ, κι ὅταν αὐτὰ ἔγιναν, σᾶς ἔσωσα. Ξένος θεὸς κανένας δὲν τὰ ἔκανε αὐτὰ σ' ἐσᾶς· ἐσεῖς εἴστε οἱ μάρτυρές μου, ὅτι ὁ Θεός σας εἶμαι ἐγὼ. Ὁ ἴδιος ἀπὸ τώρα καὶ γιὰ πάντα. Κανένας

4. Ἑσαΐου μγ' 8-13.

ἀπὸ τὴν δύναμή μου δὲν γλιτώνει. Ὅταν ἐγὼ ἐνεργῶ, ποιός μπορεῖ τάχα ν' ἀντισταθεῖ στὸ ἔργο μου;

Ἡ ἐντολὴ αὐτὴ τοῦ Κυρίου διώθηκε μὲ δύο τρόπους ἀπὸ τοὺς ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας ὡς μαρτυρία καὶ μαρτύριο.

Θὰ μελετήσουμε τὰ δύο θέματα ἐκτενέστερα ὅπως διδάσκει ὁ θεόπνευστος λόγος τοῦ Θεοῦ.

Μαρτυρία

Από την μελέτη της Καινῆς Διαθήκης διαπιστώνουμε ὅτι:

1. Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι εἶναι οἱ μάρτυρες τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν προτροπὴ τοῦ Κυρίου ποὺ προαναφέρθηκε:

✧ Ὁ ἀπόστολος Πέτρος μιλώντας πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς λέει ὅτι «Τοῦτον τὸν Ἰησοῦν ἀνέστησεν ὁ Θεός, οὗ πάντες ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες»¹.

Οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι συνιστῶνται ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Πέτρο, ὡς μάρτυρες τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποία ἀρνοῦνταν καὶ ἀμφισβητοῦσαν οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέτες τῶν Ἰουδαίων.

✧ Ὁ ἀπόστολος Πέτρος μιλώντας στοὺς συγκεντρωμένους στὸν ναὸ Ἰουδαίους μετὰ τὴν θεραπεία τοῦ χωλοῦ λέει:

1. Πράξεων 6' 32.

«Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρες ἐσμεν»². Δηλαδή: Καὶ σκοτώσατε αὐτὸν ποὺ ἔφερε τὴν ζωὴ. Ὁ Θεὸς ὅμως τὸν ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, καὶ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος ἡμεῖς εἴμαστε μάρτυρες.

Καὶ σ' αὐτὴ τὴν περιήλωση οἱ ἀπόστολοι Πέτρος, καὶ Ἰωάννης ἐμφανίζονται στοὺς Ἰουδαίους ὡς μάρτυρες τῆς ἀναστάσεως.

✧ Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν ἀρχιερέα καὶ τὸ Συνέδριο τῶν Ἰουδαίων λέει:

«Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψώσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ»³.

Δηλαδή: Ὁ Θεὸς τῶν προγόνων μας ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦ, ποὺ ἐσεῖς τὸν σκοτώσατε κρεμώντας τον στὸ ξύλο τοῦ σταυροῦ. Αὐτὸν ὁ Θεὸς τὸν ἀνύψωσε μὲ τὴν κραταιὰ δύναμή του στὴν θέση τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ σωτῆρα, γιὰ νὰ δώσει στοὺς Ἰσραηλίτες τὴν εὐκαιρία, νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ λάβουν συγχώρηση γιὰ τὶς ἁμαρτίες τους. Μάρτυρες, ὅτι εἶναι ἀλήθεια αὐτὰ ποὺ λέμε, εἴμαστε ἡμεῖς καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ποὺ ὁ Θεὸς τὸ ἔδωσε σὲ ὅσους τοῦ εἶναι ὑπάκουοι.

2. Πράξεων γ' 15.

3. Πράξεων ε' 30-32.

Θαυμάζουμε τὴν τόλμη καὶ τὴν παρρησία τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, ὁ ὁποῖος μιλάει στὴν Ἰουδαϊκὴ θρησκευτικὴ καὶ πνευματικὴ ἡγεσία μὲ τέτοια παρρησία γιὰ τὶς ἐγκληματικὲς ἐνέργειές τους κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

✧ Ὁ ἀπόστολος Πέτρος πρὸς τὸν Κορνήλιο καὶ τοὺς συγκεντρωμένους στὸ σπίτι του ἀναφέρεται στὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ τοὺς βεβαιώνει γιὰ ὅλα ὅσα ἔπραξε ὁ Ἰησοῦς στὴν Ἰουδαία:

«Καὶ ἡμεῖς ἔσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν καὶ ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου»⁴. Δηλαδή: Ἐμεῖς εἴμαστε μάρτυρες γιὰ ὅλα αὐτὰ ποὺ ἔκανε, καὶ στὴν χώρα τῶν Ἰουδαίων καὶ στὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ὅμως Αὐτὸν τὸν θανάτωσαν καρφώνοντάς Τον στὸν σταυρό.

Ἐπομένως οἱ Ἀπόστολοι εἶναι ἀξιόπιστοι αὐτόπτες καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κηρύττουν ὅσα αὐτοὶ εἶδαν καὶ ἄκουσαν.

✧ Ὁ ἀπόστολος Παῦλος στὴν συναγωγὴ τῶν Ἰουδαίων στὴν Ἀντιόχεια τῆς Πισιδίας κηρύττει γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ὅτι:

«Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὄφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβάσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν⁵. Δηλαδή: Ὁ Θεὸς ὅμως Τὸν ἀνέστησε ἀπὸ

4. Πράξεων ι' 39.

5. Πράξεων ιγ' 30- 31.

τούς νεκρούς. Τότε αὐτὸς γιὰ πολλές μέρες συνέχεια φανερωνόταν σ' ἐκείνους πὺν εἶχαν ἀνεβεῖ μαζί Του ἀπὸ τὴν Ἰουδαία στὴν Ἱερουσαλήμ. Αὐτοὶ εἶναι μάρτυρες τῆς ἀνάστασής Του μπροστὰ στὸν λαό.

Ἐπίσης ὁ ἀπόστολος Παῦλος κηρύττει τὴν ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπικαλούμενος τὴν μαρτυρία τῶν «*συναναβάντων αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ*», δηλαδή τῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ στοὺς ὁποίους ἐμφάνισθε ὁ ἀναστημένος Κύριος.

☆ Ὁ ἀπόστολος Πέτρος μιλάει πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου καὶ ἐπισημαίνει ὅτι πρέπει νὰ ἐκλέξουν ἓνα νέο μάρτυρα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὴν θέση τοῦ ἀπαγχονισθέντος Ἰούδα.

«*Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἓνα τούτων*»⁶. Δηλαδή: Πρέπει, λοιπόν, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἄνδρες πὺν ἦταν μαζί μας ὄλο τὸν καιρὸ πὺν ὁ Κύριος, ὁ Ἰησοῦς, συναναστράφηκε μ' ἐμᾶς, ἀρχίζοντας ἀπὸ τότε πὺν βαφτίστηκε ἀπὸ τὸν Ἰωάννη, ὡς τὴν ἡμέρα πὺν ἀναλήφθηκε ἀπὸ ἀνάμεσά μας, νὰ γίνεῖ μάρτυρας μαζί μ' ἐμᾶς, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀναστήθηκε.

Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ νὰ ἀναλάβει κά-

6. Πράξεων α' 21-22.

ποιος αποστολική διακονία είναι να γνωρίζει τον Κύριο Ίησοῦ, να Τὸν ἔχει δεῖ και να Τὸν ἔχει ἀκούσει ἀπὸ τότε πὸν βαπτίσθηκε στὸν Ἰορδάνη μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναλήψεώς Του στοὺς οὐρανοὺς.

✧ Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μιλώντας πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τῶν Ἱεροσολύμων, διηγείται τὴν θαυμαστὴ δι' ὄραματος κλήση του στὴν πίστη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ και τοὺς λόγους τοῦ εὐσεβῆ Ἀνανία.

«Ὁ δὲ εἶπεν ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ και ἰδεῖν τὸν δίκαιον και ἀκοῦσαι φωνὴν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἔση μάρτυς αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἔωρακας και ἤκουσας»⁷. Δηλαδή: Ὁ Ἀνανίας μοῦ εἶπε: Ὁ Θεὸς τῶν προγόνων μας σε διάλεξε να γνωρίσεις τὸ θέλημά Του, να δεῖς Ἐκεῖνον πὸν τὸ ἐκπλήρωσε και ν' ἀκούσεις τὴν φωνὴ ἀπὸ τὸ ἴδιο Του τὸ στόμα. Γιατί ἐσύ θὰ γίνεις μάρτυράς Του, και θὰ μαρτυρήσεις σε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους αὐτὰ πὸν εἶδες και ἤκουσες.

Ἡ ἴδια προϋπόθεση τίθεται και για τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Θὰ εἶναι μάρτυρας σε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους αὐτῶν πὸν εἶδε και ἤκουσε.

✧ Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἀπευθύνεται στοὺς συμπεσδυτέρους του με τὴν αὐθεντία ὅτι εἶναι μάρτυρας τῶν παθημάτων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ και κοινωνὸς τῆς μελλούσης δόξης. «Πρεσδυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρα-

7. Πράξεων κβ' 14-15.

καλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός»⁸. Δηλαδή: Στους πρεσβύτερους σας ἔχω νὰ δώσω μερικές συμβουλές ὡς πρεσβύτερος κι ἐγώ, μάρτυρας τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ καὶ μέτοχος στὴν δόξα του, πού θ' ἀποκαλυφθεῖ μελλοντικά.

☆ Ὁ ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης τὴν ἴδια ἐμπειρία καταθέτει στὰ κείμενά του ὅταν γράφει:

«Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν»⁹.

Δηλαδή: Σᾶς γράφουμε γιὰ Τὸν ζωοποιὸ Λόγο, πού ὑπῆρξε ἐξαρχῆς. Ἐμεῖς Τὸν ἔχουμε ἀκούσει καὶ Τὸν ἔχουμε δεῖ μὲ τὰ ἴδια μας τὰ μάτια. Μάλιστα Τὸν εἶδαμε ἀπὸ κοντά, καὶ τὰ χέρια μας Τὸν ψηλάφησαν. Ὅταν ἡ ζωὴ φανερώθηκε, Τὴν εἶδαμε μὲ τὰ μάτια μας. Καταθέτουμε, λοιπόν, τὴν μαρτυρία μας καὶ σᾶς μιλάμε γιὰ τὴν αἰώνια ζωὴ πού ἦταν μὲ τὸν Πατέρα, φανερώθηκε ὅμως σ' ἐμᾶς.

8. Α' Πέτρου ε' 1.

9. Α' Ἰωάννου α' 1-2.

*2. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μὲ τὴν ἀνάστασή Του
ἔχμινε ὁ ἀξιόπιστος μάρτυρας τῆς δικῆς μας
πνευματικῆς καθάρσεως ἀπὸ τὸν ρύτιο
τῶν ἁμαρτιῶν μας.*

* *Θ* εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ἀπευθύνει τὸν ἀποστολικὸ χαιρετισμὸ του στὶς ἑπτὰ Ἐκκλησίαις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀναφέρεται στὸν ἐπουράνιο μάρτυρα τῆς πνευματικῆς καθάρσεως τῶν πιστῶν, δηλαδὴ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ἔξῃς:

«Καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ»¹⁰. Δηλαδὴ: Καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Αὐτὸς εἶναι ὁ κατὰ πάντα ἀξιόπιστος μάρτυρας, πὸ ἀναστήθηκε πρῶτος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ ἐξουσιάζει τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς. Εἰς Αὐτὸν πὸ μᾶς ἀγαπάει καὶ μᾶς ἔλουσε καὶ μᾶς καθάρισε ἀπὸ τὶς ἁμαρτίαις μας μὲ τὸ αἷμα Του.

3. Ἡ μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

* *Τ*ὸ Ἅγιο Πνεῦμα μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Μεσσίας, ἀφοῦ δόθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα σὰν σημεῖο ἀναγνωρίσεως τοῦ Μεσσία στὸν Ἰωάννη τὸν Πρόδρομο καὶ Βαπτιστή.

«Ἐπὶ ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα

10. Ἐποκαλύψεως α' 5.

Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ»¹¹.
Δηλαδή: ἐπὶ τῶν ἀρχιερέων Ἦννα καὶ Καϊάφα ἤλθε διαταγὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἰωάννη τὸν γιὸ τοῦ Ζαχαρία στὴν ἔρημο.

«Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστεράν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν· καὶ γὰρ οὐκ ἤδριν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ»¹².

Δηλαδή: Κι ὁ Ἰωάννης διακήρυξε δημόσια καὶ εἶπε: Εἶδα τὸ Πνεῦμα νὰ κατεβαίνει σὰν περιστέρι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ νὰ μένει πάνω Του. Ἐγὼ δὲν τὸν ἤξερα ποιὸς ἦταν, αὐτὸς ὅμως πού με ἔστειλε νὰ βαφτίζω μὲ νερό, αὐτὸς μοῦ εἶπε: ἐκεῖνος πού πάνω Του θὰ δεῖς νὰ κατεβαίνει καὶ νὰ μένει τὸ Πνεῦμα, Αὐτὸς εἶναι πού βαφτίζει με Ἁγιο Πνεῦμα.

* Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης διδάσκει ὅτι ὅσοι ζοῦν μὲ τὸ Ἁγιο Πνεῦμα πρῶτον ἔχουν κοινωνία μεταξὺ τους καὶ ὅλοι μαζί μὲ τὸν Θεὸ καὶ δεύτερον ἀγιάζονται καὶ καθαρίζονται ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες τους.

«Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτὸς ἐστιν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας»¹³. Δηλαδή: Ἄν ὅμως ζοῦμε μέσα στο

11. Λουκᾶ γ' 2.

12 Ἰωάννου α' 32, 33.

13. Α' Ἰωάννου α' 7.

φῶς, ὅπως ζεῖ ὁ Θεός, τότε ἔχουμε κοινωνία μεταξύ μας, καὶ τὸ αἷμα ποὺ πρόσφερε μετὸν θάνατό Του ὁ Υἱός Του ὁ Ἰησοῦς Χριστός, μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτία.

Γι' αὐτὸ τὸν σκοπὸ σταυρώθηκε ὁ Κύριος, γιὰ νὰ καθαρῖσει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ κάθε ἀσέβεια καὶ ἁμαρτία καὶ νὰ τοὺς ἐνώσει μετ' Αὐτὸν καὶ δι' Αὐτοῦ μετὸν Θεό : «*Καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτὸν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ᾧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. ... ἵνα ᾧσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς ἐν ἔσμεν*»¹⁴. Δηλαδή: Καὶ γιὰ χάρη τοὺς ἐγὼ δοξάζω τὸν ἑαυτό μου, γιὰ νὰ εἶναι καὶ αὐτοὶ δοξασμένοι ἀληθινά. ... γιὰ νὰ εἶναι ἕνα μεταξύ τους, ὅπως ἐμεῖς εἴμαστε ἕνα.

* Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης διατυπώνει τὴν θεολογικὴ ἄποψη ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦρθε καὶ μᾶς ἀναγέννησε καὶ μάρτυρας αὐτῆς τῆς ἀναγεννήσεως εἶναι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τὸ ὁποῖο μᾶς ἀναγεννᾷ, ὅταν συμμετέχουμε στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας.

«*Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια*»¹⁵. Δηλαδή: Αὐτὸς εἶναι ποὺ ἦρθε μετὸ νερὸ τοῦ βαπτίσματός Του καὶ μετὸ αἷμα τοῦ θανάτου Του, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὁχι μόνο μετὸ νερὸ, ἀλλὰ μετὸ νερὸ καὶ μετὸ αἷμα. Τὸ ἴδιο τὸ Πνεῦ-

14. Ἰωάννου ιζ' 19, 22.

15. Α' Ἰωάννου ε' 6.

μα εἶναι μάρτυρας γι' αὐτό, διότι τὸ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια.

Ἐποστηρίζει μάλιστα ὅτι αὐτὴ ἡ μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πρέπει νὰ γίνεται ἀπολύτως δεκτὴ, διότι:

«Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ»¹⁶. Δηλαδή: Δεχόμαστε τὴν μαρτυρία τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι πολὺ ἰσχυρότερη, καὶ ὁ Θεὸς ἔχει δώσει τὴν μαρτυρία Του σχετικὰ μετὸν Υἱό Του.

Ὁ Θεὸς ἐγγυᾶται τὴν σωτηρία μας, τὴν πνευματικὴ ἀναγέννησίν μας, τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας, τὴν υἰοθεσία μας, τὴν συμμετοχὴ μας στὴν Βασιλεία Του.

* Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἀπευθυνόμενος στοὺς Ἰουδαίους ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἀπόστολοι εἶναι μάρτυρες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπειδὴ ἔλαβαν τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα τὸ ὁποῖο ὁ Θεὸς ἔδωσε σὲ ὅσους πειθαρχοῦν σ' Αὐτὸν γιὰ νὰ γίνουν μάρτυρές Του.

«Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἠγείρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου· τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα ὑψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτοῦ μάρτυρες τῶν ῥημάτων τούτων, καὶ

τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον ὃ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῶ»¹⁷. Δηλαδή: Ὁ Θεὸς τῶν προγόνων μας ἀνέστησε τὸν Ἰησοῦ, πὺ ἐσεῖς τὸν σκοτώσατε κρεμώντας τον στὸ ξύλο τοῦ σταυροῦ. Αὐτὸν ὁ Θεὸς τὸν ἀνύψωσε μὲ τὴν κραταιὰ δύναμή του στὴν θέση τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ σωτήρα, γιὰ νὰ δώσει στους Ἰσραηλίτες τὴν εὐκαιρία, νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ λάβουν συγχώρηση γιὰ τὶς ἁμαρτίες τους. Μάρτυρες ὅτι εἶναι ἀλήθεια αὐτὰ πὺ λέμε εἴμαστε ἔμεῖς καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πὺ ὁ Θεὸς τὸ ἔδωσε σὲ ὅσους τοῦ εἶναι ὑπάκουοι.

Οἱ Ἀπόστολοι μὲ τὴν δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ κατ' ἐπέκταση ὅλοι ὅσοι πειθαρχοῦν στὸν Θεὸ καὶ λαμβάνουν Αὐτὸ, γίνονται μάρτυρες τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο βεβαιώνει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξαγίασε τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴν θυσία Του.

«Μιᾶ γὰρ προσφορᾶ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον»¹⁸. Δηλαδή: Γιατὶ μὲ μιὰ μόνο προσφορὰ ὁδήγησε στὴν τελειότητα γιὰ πάντα αὐτοὺς πὺ ἐξαγνίστηκαν μὲ τὸ αἷμα Του. Αὐτὸ μᾶς τὸ ἐπιβεβαιώνει καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

* Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἀναφέρεται μεταξὺ τῶν τριῶν μαρτύρων πὺ εὐρίσκονται:

17. Πράξεων ε' 30-32.

18. Ἐβραίουσ ι' 14, 15.

Πρῶτα στὸν οὐρανό, πὺ δίνουν τὴν μαρτυρία γιὰ τὴν αἰώνιο ζωὴ καὶ τὸν Υἱό, διὰ τοῦ Ὁποίου παρέχεται ἡ αἰώνιος ζωὴ:

«Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι»¹⁹. Δηλαδή: Ὑπάρχουν τρεῖς μάρτυρες στὸν οὐρανό: ὁ Πατέρας, ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα· αὐτοὶ οἱ τρεῖς εἶναι ἕνα· «καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστὶν»²⁰. Δηλαδή: Καὶ αὕτη εἶναι ἡ μαρτυρία, ὅτι ἔδωσε ὁ Θεὸς σ' ἐμᾶς τοὺς πιστοὺς ζωὴ αἰώνιο. Καὶ ἡ ζωὴ αὕτη ὑπάρχει ἐν τῷ Υἱῷ.

Καὶ ὕστερα στὴν γῆ.

«Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῆ, τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν»²¹. Δηλαδή: Καὶ ὑπάρχουν τρεῖς μάρτυρες στὴν γῆ: Τὸ Πνεῦμα, τὸ νερό (τὸ βάπτισμα) καὶ τὸ αἷμα, καὶ αὐτοὶ οἱ τρεῖς δίνουν ὁμόφωνη μαρτυρία γιὰ τὸν Χριστό.

* Τὸ πρῶτο κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων συνοδεύεται μὲ ἀποδείξεις τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

«Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως»²².

Δηλαδή: Τὰ λόγια μου καὶ τὸ κήρυγμά μου δὲν

19. Α' Ἰωάννου ε' 7.

21. Α' Ἰωάννου ε' 8.

20. Α' Ἰωάννου ε' 11.

22. Α' Κορινθίους δ' 4.

στηρίζονταν σὲ ἀνθρώπινη σοφία, πὺ πείθει, ἀλλὰ σὴν πεποίθησι πὺ γεννοῦν τὰ χαρίσματα τοῦ Πνεύματος καὶ οἱ θαυματουργικὲς δυνάμεις.

«Ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει καὶ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ, καθὼς οἴδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς»²³. Δηλαδή: Γιατὶ τὸ χαρομόσυνο ἄγγελμά μας γιὰ τὸν Χριστὸ δὲν τὸ φέραμε σ' ἐσᾶς μόνο μὲ λόγια, ἀλλὰ καὶ μὲ δυνάμεις θαυματουργικὲς, μὲ τὴν δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ μὲ μεγάλη πειστικότητα. Ἔτσι, ξέρετε τί κάναμε γιὰ σᾶς ὅταν ἤμασταν μαζί σας.

* Τὸ πρῶτο κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἐπικυρώθηκε ἀπὸ τὴν μαρτυρία τοῦ Κυρίου πὺ συνοδευόταν ἀπὸ τὰ θαύματα.

«Ἰκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, διδόντι σημεῖα καὶ τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν»²⁴.

Δηλαδή: Παρ' ὅλα αὐτά, ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρνάβας ἔμειναν ἀρκετὸ καιρὸ σὴν πόλη. Κήρυτταν μὲ παρησία ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στὸν Κύριο, ὁ ὁποῖος βεβαίῳνε τὸ κήρυγμα τῆς σωτήριας χάριτος του, μὲ τὰ ἐκπληκτικὰ θαύματα πὺ τοὺς ἔδινε τὴν δύναμη νὰ κάνουν.

23. Α' Θεσσαλονικεῖς α' 5.

24. Πράξεων ιδ' 3.

«Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεισι καὶ Πνεύματος Ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν»²⁵. Δηλαδή: Καὶ ὁ Θεὸς πρόσθεσε τὴν μαρτυρία Του γιὰ τὸ κήρυγμα, μὲ κάθε λογῆς θαυματουργικὲς ἐνέργειες καὶ μὲ τὶς διαφορὲς δωρεὲς τῶν χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, σύμφωνα μὲ τὸ θέλημά Του.

Τὰ θαύματα ὡς ἐνέργειες τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ μαρτυροῦν τὴν ἀλήθεια τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου.

4. Ἡ μαρτυρία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δίνεται στοὺς Ἁγίους

* Ὅταν πιστεύουν.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος μιλάει στὴν Ἀποστολικὴ Σύνοδο:

«Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης ἀναστάς Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἴσχυροὶ ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε ὅτι ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελέξατο διὰ τοῦ στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ εὐαγγελίου καὶ πιστεῦσαι. καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς δοὺς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον καθὼς καὶ ἡμῖν»²⁶. Δηλαδή: Ἀφοῦ ἔγινε πολλὴ συζήτηση, ἔλαβε τὸν λόγο ὁ Πέτρος καὶ τοὺς εἶπε: Ἀδελφοί,

25. Ἐβραίουσ 6' 4.

26. Πράξεων 1ε' 7-8.

ἐσεῖς ξέρετε καλὰ ὅτι ὁ Θεὸς ἀπὸ παλιὰ ἐμένα διάλεξε ἀπὸ ὅλους μας, γιὰ ν' ἀκούσουν οἱ ἔθνη ἀπὸ τὸ στόμα μου τὸν λόγο τοῦ εὐαγγελίου καὶ νὰ πιστέψουν. Καὶ ὁ Θεός, πὺν γνωρίζει τις καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ἔδωσε σημάδι ὅτι καὶ αὐτοὶ μποροῦν νὰ σωθοῦν, χορηγώντας τους τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὅπως καὶ σ' ἐμᾶς.

Ἐὐαγγελιστῆς Ἰωάννης διευκρινίζει ὅτι ὁ Θεός, πὺν κατοικεῖ στὴν ψυχὴ τοῦ πιστοῦ βεβαιώνει τὸν πιστὸ γιὰ ὅσα πιστεύει. Ἄρα ὁ ἄπιστος διαψεύδει τὸν Θεό.

«Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἐπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ»²⁷. Δηλαδή: Ὁποῖος πιστεύει στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸς ἔχει μέσα του αὐτὴ τὴν μαρτυρία. Ὁποῖος δὲν πιστεύει στὸν Θεό, τὸν θεωρεῖ ἀναξιόπιστο, γιὰτὶ δὲν ἔδειξε ἐμπιστοσύνη στὴν μαρτυρία πὺν ἔδωσε ὁ Θεὸς σχετικά μὲ τὸν Υἱὸ Του.

* Γιὰ νὰ μαρτυρήσει σ' αὐτοὺς περὶ τοῦ Χριστοῦ:

«Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ»²⁸. Δηλαδή: Ὅταν ἔρθῃ ὁ Παράκλητος, πὺν θὰ σᾶς τὸν στείλω ἐγὼ ἀπὸ τὸν Πατέρα, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀλήθειας, πὺν ἐκπορεύεται ἀπὸ τὸν Πατέρα, αὐτὸς θὰ ἐρμηνεύσει τὴν ἀποστολή μου.

27. Α' Ἰωάννου ε' 10.

28. Ἰωάννου ιε' 26.

* Ὡς ἀπόδειξη τῆς υἰοθεσίας ἀπὸ τὸν Θεὸ Πατέρα.

«*Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ*»²⁹. Δηλαδή: Τὸ ἴδιο τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διαβεβαιώνει τὸ δικό μας πνεῦμα πὼς εἴμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ.

Καὶ «*ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρᾶζον· ἀββᾶ ὁ Πατήρ· ὥστε οὐκέτι εἶ δοῦλος, ἀλλὰ υἱός· εἰ δέ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ*»³⁰. Δηλαδή: Κι ἐπειδὴ πραγματικὰ εἶστε παιδιὰ Του, ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ Του στὶς καρδιές σας, καὶ αὐτὸ φωνάζει· Ἀββᾶ Πατέρα μου! Συνεπῶς, δὲν εἶσαι πιά δοῦλος, ἀλλὰ παιδί τοῦ Θεοῦ. Καὶ σὰν παιδί Του πού εἶσαι, θὰ γίνεις κληρονόμος Του διὰ τοῦ Χριστοῦ.

* Ὡς ἀπόδειξη τῆς κοινωνίας μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

«*Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν*»³¹. Δηλαδή: Ὅποιος τηρεῖ τὶς ἐντολές Του μένει ἐνωμένος μαζί Του κι ἐκεῖνος μ' αὐτόν. Τὸ γνωρίζουμε δὲ πὼς ὁ Θεὸς ζεῖ μέσα μας κι ἀνάμεσά μας, ἀπὸ τὸ Πνεῦμα πού μᾶς ἔδωσε.

29. Ρωμαίους η' 16.

30. Γαλάτας δ' 6-7.

31. Α' Ἰωάννου γ' 24.

* Ὡς ἀπόδειξη τῆς κοινωνίας μας με τὸν Θεό.

«Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν»³². Δηλαδή: Μᾶς ἔδωσε τὸ Πνεῦμα Του· ἔτσι εἴμαστε βέβαιοι πὼς εἴμαστε σὲ κοινωνία με τὸν Θεὸ καὶ ὁ Θεὸς σὲ κοινωνία με μᾶς.

5. Παραδείγματα μαρτυρίας ἀπὸ τὴν ἁγία Γραφή.

Στὴν Ἁγία Γραφή ἀναφέρονται περιπτώσεις, πὺν ἅγιοι ἄνθρωποι ἔδωσαν μαρτυρία γιὰ τὸν Θεὸ σὲ ἀσεβῆς περιβάλλον.

☆ Ὁ Νῶε (1998 π. Χ.) σὲ μιὰ κοινωνία φιλήδωνων ἀνθρώπων.

Ὁ Νῶε ἦταν ἕνατος ἀπόγονος τοῦ Ἀδάμ καὶ πατριάρχης διακεκριμένος. Περιγράφεται ὡς «ἄνθρωπος δίκαιος καὶ τέλειος ἐν τοῖς συγχρόνοις αὐτοῦ» καὶ «μετὰ Θεοῦ περιπατήσας»³³. Καλεῖται καὶ «δικαιοσύνης κήρυξ»³⁴. Κατὰ τὴν ἐποχὴ πὺν ἔζησε ὁ πατριάρχης ἐπὶ τῆς γῆς κυριαρχοῦσε ἡ ἁμαρτία σὲ ὅλες τὶς μορφές τῆς τοῦ φόνου, τῆς κλοπῆς, τῆς ἀρπαγῆς, τῆς ἀδικίας, τῆς πορνείας, τοῦ φθόνου, τοῦ μίσους καὶ πάντων τῶν ὁμοίων. Ἦταν δὲ ἐγκατεστημένη στὴν καρδιά καὶ στὸ νοῦ

32. Α' Ἰωάννου 8' 13.

33. Β' Πέτρου 6' 5.

34. Γενέσεως 3' 8-9.

του ανθρώπου ή άμαρτία ώστε φαινόταν ότι δέν ήταν δυνατόν να έξαλειφθει. Γι' αυτό ο Θεός άποφάσισε την άρδην καταστροφή της κακίας με κατακλυσμό και άφανισμό πάσης ζωής. Λυπήθηκε μόνο τον Νώε έπειδή προέτρεπε και συμβούλευε τους ανθρώπους να απέχουν από κάθε κακία και να στολίζονται με τις άρετές. Οί σύγχρονοί του τον χλεύαζαν και τον περιέπαιζαν έπειδή τους συμβούλευε και τους νουθετούσε να διορθώσουν την ζωή τους σύμφωνα με τον νόμο του Θεού.

‘Ο άπόστολος Πέτρος αναφέρεται στην ιστορία του Νώε για να τονίσει ότι ο Θεός δέν άνέχεται την πρόκληση της άμαρτίας.

«Και άρχαίου κόσμου ούκ έφείσατο, αλλά όγδοον Νώε δικαιοσύνης κήρυκα έφύλαξε, κατακλυσμόν κόσμου άσεβών έπάξας»³⁵. Δηλαδή: Ούτε τον άρχαίο κόσμο δέν λυπήθηκε, έναν κόσμο που ήταν γεμάτος από άσεβείς, αλλά έφερε τον κατακλυσμό. Μόνο τον Νώε, τον κήρυκα της δικαιοσύνης, τον άφησε να σωθει, μαζι με άλλους έπτά.

☆ ‘Ο Ίωσήφ (1745-1635 π. Χ.) στο σπίτι ενός αϊγύπτιου άξιωματούχου.

Ήταν γιός του πατριάρχη Ίακώβ και της Ραχήλ. ‘Η θεία Πρόνοια άνύψωσε αυτόν από την φυλακή στο ύπατο πολιτικό άξίωμα της Αιγύπτου. ‘Από την ζωή του προκύπτει ότι ή θεία Πρόνοια προστατεύει τους εύσεβείς με την άνατροπή των έναντίον τους σκευω-

35. Β' Πέτρου 6' 5.

ριῶν τῶν πονηρῶν. Ὁ Ἰωσήφ εἶτε βρισκόταν σέ δυστυχίες εἶτε σέ εὐτυχίες, πάντοτε ζοῦσε μὲ φόβο Θεοῦ πὺν τὸν ἔθετε ὁδηγὸ στήν ζωὴ του.

«Ὁ Ἰωσήφ δὲ κατήχθη εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐκτίσατο αὐτὸν Πετεφρῆς ὁ εὐνοῦχος Φαραώ, ὁ ἀρχιμάγειρος, ἀνὴρ Αἰγύπτου, ἐκ χειρῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἱ κατήγαγον αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἦν Κύριος μετὰ Ἰωσήφ, καὶ ἦν ἀνὴρ ἐπιτυγχάνων καὶ ἐγένετο ἐν τῷ οἴκῳ παρὰ τῷ κυρίῳ αὐτοῦ τῷ Αἰγυπτίῳ. ἤδει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, ὅτι ὁ Κύριος ἦν μετ' αὐτοῦ καὶ ὅσα ἐὰν ποιῇ, Κύριος εὐδοοῖ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ. καὶ εὗρεν Ἰωσήφ χάριν ἐναντίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ εὐηρέστησεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, ἔδωκε διὰ χειρὸς Ἰωσήφ. ἐγένετο δὲ μετὰ τὸ καταστῆναι αὐτὸν ἐπὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, καὶ ηὐλόγησε Κύριος τὸν οἶκον τοῦ Αἰγυπτίου διὰ Ἰωσήφ, καὶ ἐγενήθη εὐλογία Κυρίου ἐν πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. καὶ ἐπέτρεψε πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ, εἰς χεῖρας Ἰωσήφ καὶ οὐκ ἤδει τῶν καθ' αὐτὸν οὐδὲν πλὴν τοῦ ἄρτου, οὗ ἤσθιεν αὐτός. Καὶ ἦν Ἰωσήφ καλὸς τῷ εἶδει καὶ ὠραῖος τῇ ὄψει σφόδρα. καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ρήματα ταῦτα καὶ ἐπέβαλεν ἡ γυνὴ τοῦ κυρίου αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἐπὶ Ἰωσήφ καὶ εἶπε· κοιμήθητι μετ' ἐμοῦ. ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, εἶπε δὲ τῇ γυναικὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ὁ κύριός μου οὐ γινώσκει δι' ἐμὲ οὐδὲν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ πάντα, ὅσα ἐστὶν αὐτῷ, ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖράς μου καὶ οὐχ ὑπερέχει ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ οὐδὲν ἐμοῦ, οὐδὲ ὑπεξήρηται ἀπ' ἐμοῦ οὐδὲν πλὴν σοῦ, διὰ τὸ σὲ γυναῖκα αὐτοῦ εἶναι, καὶ πῶς ποιή-

σω τὸ ρῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο, καὶ ἀμαρτήσομαι ἐναντίον τοῦ Θεοῦ;»³⁶

Δηλαδή: “Όταν οἱ Ἰσμαηλίτες ἔφεραν τὸν Ἰωσήφ στὴν Αἴγυπτο, τὸν ἀγόρασε ἀπ’ αὐτοὺς ὁ Πετεφρῆς ὁ Αἰγύπτιος, ἀξιωματοῦχος τοῦ Φαραῶ καὶ ἀρχιμάγειρας. Ὁ Κύριος ὅμως ἦταν μαζί με τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἀποδείχτηκε ἄνθρωπος ἰκανός. Ἔμενε στὸ σπίτι τοῦ ἀφεντικοῦ του τοῦ Αἰγύπτιου. Τὸ ἀφεντικό του εἶδε ὅτι ὁ Κύριος ἦταν μαζί του, καὶ πὼς αὐτὸς μετὰ τὴν βοήθεια τοῦ Κυρίου πετύχαινε κάθε ἔργο πὸν ἀναλάμβανε. Ἔτσι ὁ Ἰωσήφ κέρδισε τὴν εὐνοία τοῦ ἀφεντικοῦ του, καὶ ἐκεῖνος τὸν ἔκανε ἐπιστάτη στὸ σπίτι του· ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του τὰ ἐμπιστεύτηκε στὰ χέρια του. Ἀπὸ τότε πὸν ἔκανε ἐπιστάτη στὸ σπίτι του καὶ στὴν περιουσία του, ὁ Κύριος εὐλόγησε τὸ σπίτι, τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ κτήματα τοῦ Αἰγύπτιου, ἐξαιτίας τοῦ Ἰωσήφ. Ὁ Πετεφρῆς εἶχε ἀφήσει ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα στὰ χέρια τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐνόσω εἶχε ἐκεῖνον, δὲν φρόντιζε γιὰ τίποτε ἐκτὸς ἀπὸ τὴν τροφή πὸν ἔτρωγε. Ὁ Ἰωσήφ εἶχε ὠραῖο παράστημα καὶ ὁμορφο πρόσωπο. Ὑστερα ἀπὸ τὰ γεγονότα ἐκεῖνα, ἡ γυναίκα τοῦ ἀφεντικοῦ του ἔριξε τὰ μάτια της στὸν Ἰωσήφ καὶ τοῦ εἶπε: Ἔλα νὰ πλαγιάσεις μαζί μου. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἀρνήθηκε καὶ τῆς εἶπε: Ὁ ἀφέντης μου δὲ φροντίζει γιὰ τίποτε σ’ αὐτὸ τὸ σπίτι ἐνόσω εἶμαι ἐγώ, καὶ ὅλη του τὴν περιουσία τὴν ἔχει ἐμπιστευθεῖ στὰ χέρια μου. Δὲν ἔχει ἄλλος μεγαλύτερη δύναμη στὸ σπίτι αὐτό. Τίποτα δὲν μοῦ στέρησε,

36. Γενέσεως λθ' 1-9.

ἐκτός ἀπὸ ἐσένα, πὺν εἶσαι γυναῖκα τοῦ. Πῶς θὰ μποροῦσα νὰ κάνω ἕνα τόσο μεγάλο κακὸ καὶ ν' ἄμαρτήσω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

☆ Ὁ Δαβὶδ (1055-1015 π. Χ.) ὡς νέος ζώντας στὸ βασιλικὸ ἀνάκτορο τοῦ βασιλιᾶ Σαοὺλ πὺν τὸν μισοῦσε.

Ὁ Δαβὶδ ὅταν ἦταν νέος καὶ ζοῦσε ὑπηρετώντας τὸν βασιλιᾶ Σαοὺλ ἂν καὶ δεχόταν τὶς συχνὲς ἐπιθέσεις τοῦ μανιακοῦ βασιλιᾶ Σαοὺλ ἐν τούτοις ὡς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἐνάρετος δὲν ἔπαυσε νὰ τὸν ὑπηρετεῖ, νὰ τὸν εὐεργετεῖ καὶ νὰ τὸν σέβεται παρὰ τὸ μῖσος πὺν εἶχε ὁ Σαοὺλ γι' αὐτόν.

«Καὶ πνεῦμα Κυρίου ἀπέστη ἀπὸ Σαοὺλ, καὶ ἐπνευγεν αὐτόν πνεῦμα πονηρὸν παρὰ Κυρίου. καὶ εἶπαν οἱ παῖδες Σαοὺλ πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ δὴ πνεῦμα Κυρίου πονηρὸν πνίγει σε· εἰπάτωσαν δὴ οἱ δοῦλοί σου ἐνώπιόν σου, καὶ ζητησάτωσαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἄνδρα εἰδότα ψάλλειν ἐν κινύρα, καὶ ἔσται ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ σοὶ καὶ ψαλῆ ἐν τῇ κινύρα αὐτοῦ καὶ ἀγαθὸν σοὶ ἔσται καὶ ἀναπαύσει σε. καὶ εἶπε Σαοὺλ πρὸς τοὺς παῖδας αὐτοῦ· ἴδετε δὴ μοὶ ἄνδρα ὀρθῶς ψάλλοντα καὶ εἰσαγάγετε αὐτόν πρὸς με. καὶ ἀπεκρίθη εἷς τῶν παιδαρίων αὐτοῦ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἑώρακα υἱὸν τῷ Ἰεσσαὶ Βηθλεεμίτην καὶ αὐτόν εἰδότα ψαλμόν, καὶ ὁ ἀνὴρ συνετὸς καὶ πολεμιστὴς καὶ σοφὸς λόγῳ, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἶδει, καὶ Κύριος μετ' αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε Σαοὺλ ἀγγέλους πρὸς Ἰεσσαὶ λέγων· ἀπόστειλον πρὸς με τὸν υἱόν σου Δαυὶδ τὸν ἐν τῷ ποιμνίῳ σου. καὶ ἔλαβεν Ἰεσσαὶ γομὸν ἄρτων καὶ ἄσκὸν οἴνου καὶ ἔριφον αἰγῶν

ένα και ἐξαπέστειλεν ἐν χειρὶ Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πρὸς Σαούλ. καὶ εἰσῆλθε Δαυὶδ πρὸς Σαούλ καὶ παρείστηκει ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἠγάπησεν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἐγενήθη αὐτῶ ἀῖρων τὰ σκεῦη αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλε Σαούλ πρὸς Ἰεσσαὶ λέγων· παριστάσθω δὴ Δαυὶδ ἐνώπιον ἐμοῦ, ὅτι εὗρε χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς μου. καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ εἶναι πνεῦμα πονηρὸν ἐπὶ Σαούλ καὶ ἐλάμβανε Δαυὶδ τὴν κινύραν καὶ ἔψαλλεν ἐν χειρὶ αὐτοῦ. καὶ ἀνέψυχε Σαούλ, καὶ ἀγαθὸν αὐτῶ. καὶ ἀφίστατο ἀπ' αὐτοῦ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν»³⁷.

Δηλαδή: Τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου εἶχε πιά φύγει ἀπὸ τὸν Σαούλ, καὶ τὸν τυραννοῦσε ἓνα κακὸ πνεῦμα σταλμένο ἀπὸ τὸν Κύριο. Οἱ δοῦλοι τοῦ Σαούλ τοῦ εἶπαν: Ξέρουμε ὅτι σὲ τυραννάει ἓνα κακὸ πνεῦμα, σταλμένο ἀπὸ τὸν Θεό. Δῶσε ὅμως, κύριέ μας, μιὰ διαταγὴ κι ἐμεῖς εἴμαστε ἐδῶ στὴν διάθεσή σου. Θὰ ψάξουμε καὶ θὰ βροῦμε κάποιον πού νὰ ξέρει νὰ παίζει ἄρπα· καὶ ὅταν τὸ κακὸ πνεῦμα ἔρχεται πάνω σου σταλμένο ἀπὸ τὸν Θεό, τότε ὁ μουσικὸς θὰ παίζει τὴν ἄρπα καὶ θὰ γίνεσαι καλά. Ὁ Σαούλ διέταξε τοὺς δούλους του: Βρέστε μου, λοιπόν, ἓναν ἄνθρωπο πού νὰ παίζει καλὰ καὶ φέρτε τον ἐδῶ σὲ μένα. Ἐνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες εἶπε: Ἐγὼ γνωρίζω ἓνα γιὸ τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Βηθλεεμίτη, πού ξέρει νὰ παίζει κιθάρα· εἶναι ἄνθρωπος ἀξιόλογος καὶ πολεμιστὴς γενναῖος· μιλάει μὲ φρόνηση, ἔχει ὠραία ἐμφάνιση καὶ εἶναι ὁ Κύριος μαζί του. Τότε ὁ Σαούλ ἔστειλε ἀγγελιαφόρους καὶ εἶπε στὸν Ἰεσσαί:

37. Α' Βασιλειῶν ις' 14-23.

Στείλε μου τὸν γιό σου τὸν Δαβίδ, πὺ εὐρίσκεται στὰ πρόβατα. Τότε ὁ Ἰεσσαὶ πῆρε τέσσερα περίπου κιλά ψωμιά, ἕνα ἀσκι κρασί κι ἕνα κασίκι καὶ τὰ ἔστειλε μὲ τὸν Δαβίδ στὸν Σαούλ. Ὁ Δαβίδ ἦρθε στὸν Σαούλ καὶ παρουσιάστηκε μπροστά του. Ἐκεῖνος τὸν συμπάθησε πολὺ καὶ τὸν ἔκανε ὑπάσπιστή του. Ἔστειλε καὶ μήνυμα στὸν Ἰεσσαί: " Ἄς μείνει σὲ παρακαλῶ, ὁ Δαβίδ μαζί μου, τοῦ ἔλεγε, γιατί ἔχει κερδίσει τὴν εὐνοιά μου. " Ἔτσι, ὅποτε ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸ κακὸ πνεῦμα στὸν Σαούλ, ὁ Δαβίδ ἔπαιρνε στὰ χέρια του τὴν ἄρπα κι ἔπαιζε, καὶ ὁ Σαούλ ἀνακουφιζόταν· τὸ κακὸ πνεῦμα ἔφευγε ἀπὸ πάνω του καὶ ἤρεμοῦσε.

☆ Ὁ προφήτης Δανιὴλ στὴν εἰδωλολατρικὴ βασιλικὴ αὐλὴ τῆς Βαβυλώνας.

Ὁ προφήτης Δανιὴλ καταγόταν ἀπὸ τὴν βασιλικὴ οἰκογένεια τοῦ Δαβίδ. Μεταφέρθηκε αἰχμάλωτος στὴν Βαβυλώνα τὸ 606 π. Χ. Ἀπὸ τὴν ἐφηβικὴ ἡλικία του ἦταν τηρητὴς τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, ἀρنيόταν νὰ ἀγγίξει τὴν τροφὴ ἀπὸ τὴν βασιλικὴ τράπεζα, ἐπειδὴ ἀπαγορευόταν νὰ τρώει αὐτὲς τὶς τροφὲς ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ νὰ προσκυνεῖ τὰ εἰδωλα, ἐπειδὴ τὰ θεωροῦσε βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ.

«Καὶ ἔθετο Δανιὴλ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως καὶ ἐν τῷ οἴνω τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ καὶ ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῆ»³⁸.

38. Δανιὴλ α' 8.

Δηλαδή: Ὁ Δανιήλ ἀποφάσισε νὰ μὴ μianθεῖ ἀπὸ τὶς τροφές καὶ ἀπὸ τὸ κρασί τοῦ βασιλιᾶ· γι' αὐτὸ παρακάλεσε τὸν προϊστάμενο τοῦ προσωπικοῦ νὰ τὸν ἀπαλλάξει ἀπ' αὐτὴ τὴν ὑποχρέωση.

☆ Ὁ αἰχμάλωτος Μαρδοχαῖος ζώντας ἀνάμεσα σὲ ἰσχυροὺς ἐχθροὺς στὰ Σοῦσα, κατὰ τὴν περίοδο πού οἱ Ἰουδαῖοι ζοῦσαν αἰχμάλωτοι τῶν Βαβυλωνίων. Ἡ Βαβυλώνειος αἰχμαλωσία τῶν Ἰουδαίων διήρκεσε ἑβδομήντα χρόνια ἀπὸ τὸ 605 π. Χ. ἕως 536 π. Χ.

Ὁ Μαρδοχαῖος ἦταν ἀπόγονος τοῦ Σαοῦλ καὶ ζοῦσε αἰχμάλωτος στὴν αὐλὴ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν Ἀσουήρου (τοῦ Ἀρταξέρξου). Ἦταν ἐξάδελφος τῆς συζύγου τοῦ Ἀσουήρου, τῆς Ἑβραίας Ἐσθήρ. Εὐρισκόμενος στὴν αὐλὴ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν, ἀρνήθηκε νὰ ἀποδώσει βασιλικές τιμές στὸν Πέρση ἀξιωματοῦχο Ἀμάν πού ἦταν ἐχθρὸς του καὶ ἐχθρὸς ὅλου τοῦ Ἑβραϊκοῦ ἔθνους.

Ὁ Ἀμάν φθόνησε τὸν Μαρδοχαῖο καὶ ἐπειδὴ ἦταν εὐνοούμενος τοῦ βασιλέως σκέφθηκε τὴν παντελὴ ἐξόντωσή του καὶ ὅλων τῶν Ἰουδαίων.

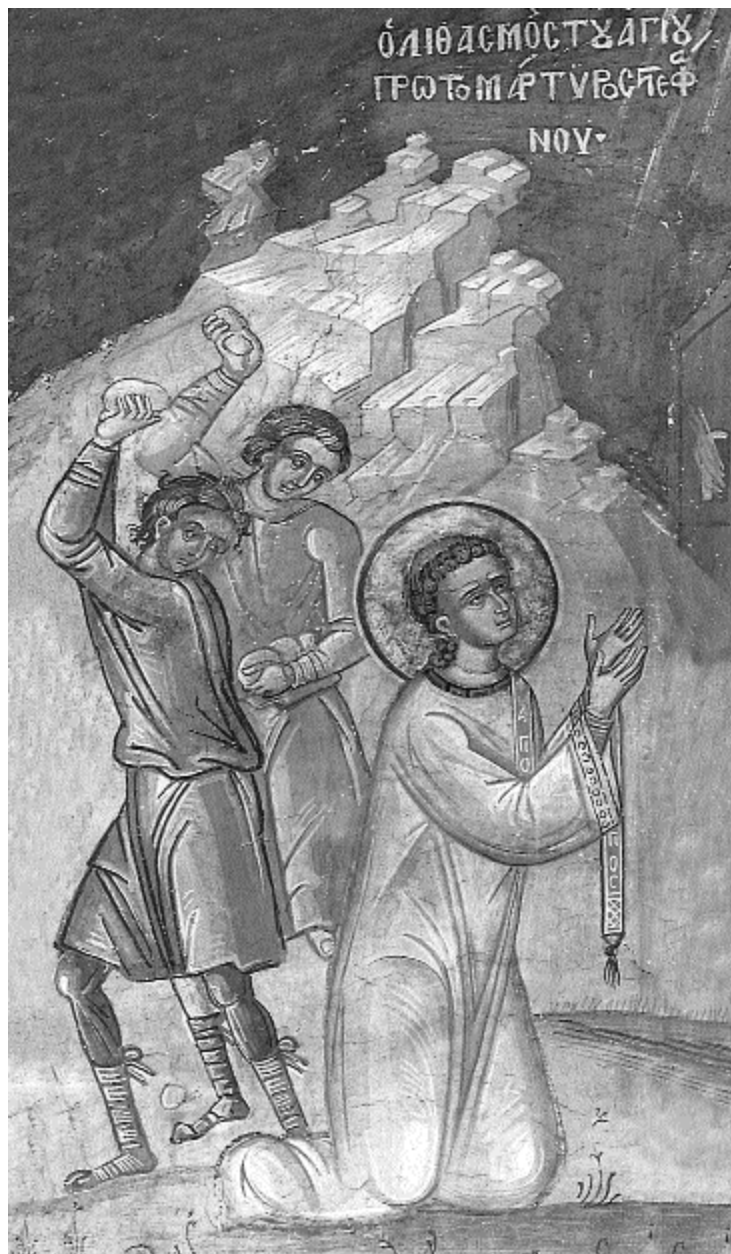
Ὁ Θεὸς ὅμως μὲ τὴν Ἑβραία βασίλισσα Ἐσθήρ ἔσωσε καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἀπὸ τὴν πανωλεθρία.

«Καὶ ἄνθρωπος ἦν Ἰουδαῖος ἐν Σούσοις τῇ πόλει, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Μαρδοχαῖος ὁ τοῦ Ἰαΐρου, τοῦ Σεμεΐου, τοῦ Κισσαίου, ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ὃς ἦν αἰχμάλωτος ἐξ Ἱερουσαλήμ, ἣν ἠχμαλώτευσεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος»³⁹. Δηλαδή: Ἐκεῖ στὰ Σοῦ-

σα κατοικοῦσε ἕνας Ἰουδαῖος πὸν ὀνομαζόταν Μαροδοχαῖος, ἀπὸ τὴν φυλὴ Βενιαμίν, γιὸς τοῦ Ἰαΐρου, γιοῦ τοῦ Σεμεΐου, γιοῦ τοῦ Κισσαίου. ³⁹ Ἦταν ἀνάμεσα στοὺς αἰχμάλωτους πὸν ὁ βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ εἶχε φέρει ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ.

ΟΛΙΘΑΣΜΟΣ ΤΩ ΑΓΙΩ
ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΩ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Μαρτύριο

Ἐκ τῆς Καινῆ Διαθήκης διδασκόμαστε:

1. Ὁρισμὸς Μαρτυρίου

Μαρτύριο εἶναι ὁ μετὰ ἀπὸ βασανισμὸ θάνατος ποὺ ὑφίσταται κάποιος γιὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ τὴν μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸν λόγο τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου:

«Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀρνίου ἣν εἶχον»¹. Δηλαδή: Ὄταν τὸ Ἄρνιο ἄνοιξε τὴν πέμπτη σφραγίδα, εἶδα κάτω ἀπὸ τὸ θυσιαστήριο τὶς ψυχὰς ἐκείνων ποὺ σφαγιάστηκαν γιὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ τὴν μαρτυρία ποὺ ἔδωσαν γιὰ τὸ Ἄρνιο.

«Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθισαν ἐπ' αὐτούς, καὶ κρῖμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμέ-

1. Ἀποκαλύψεως ζ' 9.

νων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη»².

Δηλαδή: Ὑστερα εἶδα νὰ κάθονται σὲ θρόνους αὐτοὶ στοὺς ὁποίους δόθηκε ἡ ἐξουσία νὰ κρίνουν: ἦταν οἱ ψυχὲς αὐτῶν ποὺ ἀποκεφαλίστηκαν γιὰ τὴν μαρτυρία ποὺ ἔδωσαν γιὰ τὸν Ἰησοῦ καὶ γιὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ· καὶ δὲν προσκύνησαν τὸ θηρίο οὔτε τὸ ἄγαλμά του, καὶ οὔτε δέχτηκαν τὸ χάραγμά του στὸ μέτωπο καὶ στὸ χέρι τους. Ξαναγύρισαν στὴν ζωὴ καὶ βασίλευσαν μὲ τὸν Χριστὸ χίλια χρόνια.

2. Οἱ πιστοὶ ἐνώπιον τοῦ Μαρτυρίου

✧ Προειδοποιοῦνται γιὰ τὸ μαρτύριό τους ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ μὲ τοὺς λόγους:

«Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται»³. Δηλαδή: Θὰ παραδώσει ὁ ἀδελφὸς τὸν ἀδελφὸ στὸν θάνατο, καὶ ὁ πατέρας τὸ παιδί, καὶ θὰ ξεσηκωθοῦν τὰ παιδιά νὰ θανατώσουν τοὺς γονεῖς. Καὶ ὅλοι θὰ σᾶς μισοῦν ἐξαιτίας μου. Ὅποιος ὅμως μείνει σταθερὸς ὡς τὸ τέλος, αὐτὸς θὰ σωθεῖ.

2. Ἀποκαλύψεως κ' 4.

3. Ματθαίου ι' 21-22.

«Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου»⁴. Δηλαδή: Θὰ σᾶς παραδώσουν σὲ βασανιστήρια καὶ θὰ σᾶς σκοτώσουν, κι ὅλοι οἱ λαοὶ θὰ σᾶς μισοῦν ἐξαιτίας μου.

«Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ»⁵. Δηλαδή: Θὰ σᾶς διώξουν ἀπὸ τὶς συναγωγές. Θὰ ἔρθει μάλιστα ὁ καιρὸς ποὺ ὅποιος σᾶς θανατώσει θὰ νομίζει πὼς ἔτσι ὑπηρετεῖ τὸν Θεό.

Ἡ Κύριος μίλησε μὲ σαφήνεια στοὺς μαθητές Του καὶ δὲν ἄφησε περιθώρια παρανοήσεων. Ἐπρεπε νὰ ἐτοιμαστοῦν γιὰ ταλαιπωρίες καὶ κινδύνους.

✧ Δὲν πρέπει νὰ φοβοῦνται τὸ μαρτύριο κατὰ τὴν προτροπὴ τοῦ Κυρίου:

«Καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι· φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ»⁶. Δηλαδή: Μὴ φοβηθεῖτε αὐτοὺς ποὺ σκοτώνουν τὸ σῶμα, ἀλλὰ δὲν μποροῦν νὰ σκοτώσουν τὴν ψυχὴ. Ἀντίθετα, νὰ φοβηθεῖτε ὅποιον μπορεῖ νὰ ρίψει ψυχὴ καὶ σῶμα στὴν κόλαση.

Ἡ ἀπώλεια τῆς παρούσας ζωῆς δὲν πρέπει νὰ φοβίζει τὸν πιστό. Ἐνῶ ἀντίθετα πρέπει νὰ φοβᾶται νὰ μὴ χάσει τὴν αἰώνια ζωή.

4. Ματθαίου κδ' 9.

6. Ματθαίου ι' 28.

5. Ἰωάννου ις' 2.

✧ Τὸ μαρτύριο ὁδηγεῖ στὴν δόξα:

«Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παθεῖν. ἰδοὺ δὴ μέλλει βαλεῖν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλιῖσιν ἡμέρας δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς»⁷. Δηλαδή: Μὴ φοβᾶσαι καθόλου γιὰ ὅσα σοῦ μέλλεται νὰ πάθεις. Ὁ διάβολος θὰ ρίξει μερικοὺς ἀπὸ ἐσᾶς στὴν φυλακὴ γιὰ νὰ δοκιμαστεῖτε. Ὁ διωγμὸς θὰ κρατήσῃ δέκα μέρες. Κράτα τὴν πίστη σου, ἀκόμη κι ἂν σοῦ στοιχίσει τὴν ζωὴ, κι ἐγὼ θὰ σοῦ δώσω γιὰ στεφάνι τῆς νίκης τὴν αἰώνια ζωὴ.

✧ Πρέπει νὰ εἶναι ἀποφασισμένοι γιὰ τὸ μαρτύριο.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ζητεῖ ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς τῆς Καισαρείας τοῦ Φιλίππου νὰ μὴ θρηνοῦν γιὰ ὅσα προφητεύθηκαν γι' αὐτόν.

«Ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος· Τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρούπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλήμ ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ»⁸.

Δηλαδή: Ἀποκρίθηκε δὲ τότε ὁ Παῦλος· Γιατί κλαῖτε καὶ μοῦ συντριβετε τὴν καρδιά; Ἐγὼ ὄχι μόνον νὰ δεθῶ εἶμαι ἐτοιμὸς, ἀλλὰ καὶ νὰ πεθάνω στὴν Ἱερουσαλήμ γιὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ Ἰησοῦ.

Ὁ Κύριος ὅταν κάλεσε τοὺς μαθητὲς Του ἔθεσε ὡς προϋπόθεση νὰ εἶναι ἀποφασισμένοι γιὰ θυσίες.

7. Ἀποκαλύψεως β' 10.

8. Πράξεων κα' 13.

«Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκεν ἐμοῦ, εὕρησει αὐτήν»⁹. Δηλαδή: Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε στοὺς μαθητές Του: Ὅποιος θέλει νὰ μὲ ἀκολουθήσει, ἄς ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό του, ἄς σηκώσῃ τὸν σταυρό του κι ἄς μὲ ἀκολουθεῖ. Γιατί ὅποιος θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴ του θὰ τὴν χάσῃ· ὅποιος ὅμως ἕξαιτίας μου χάσῃ τὴν ζωὴ του, θὰ τὴν βρεῖ στὴν αἰώνια ζωὴ.

✧ Πρέπει νὰ ἀντιστέκονται στὴν ἁμαρτία μέχρι μαρτυρίου:

«Οὐπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι»¹⁰. Δηλαδή: Στὸν ἀγώνα σας κατὰ τῆς ἁμαρτίας δὲν ἀντιμετωπίσατε ἀκόμη τὸ ἐνδεχόμενο νὰ χύσετε τὸ αἷμα σας.

Αὐτὴ ἡ θυσία ἀπέδειξε μάρτυρες καὶ ὀσίους.

✧ Πληροφοροῦνται ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Σμύρνης, ὅτι τὸ μαρτύριο προκαλεῖται ἀπὸ τὸν διάβολο:

«Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παθεῖν. ἰδοὺ δὴ μέλλει βαλεῖν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμέρας δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς»⁷. Δηλα-

9. Ματθαίου ις' 24-25.

10. Ἐβραίουσ ιβ' 4.

δή: Μὴ φοβᾶσαι καθόλου γιὰ ὅσα σοῦ μέλλεται νὰ πάθεις. Ὁ διάβολος θὰ ρίξει μερικοὺς ἀπὸ σᾶς στὴν φυλακὴ γιὰ νὰ δοκιμαστεῖτε. Ὁ διωγμὸς θὰ κρατήσῃ δέκα μέρες. Κράτα τὴν πίστη σου, ἀκόμη καὶ ἂν σοῦ στοιχίσει τὴν ζωὴ, κι ἐγὼ θὰ σοῦ δώσω γιὰ στεφάνι τῆς νίκης τὴν αἰώνια ζωὴ.

✧ Πληροφοροῦνται, ὅτι ἡ ἀποστασία τῶν ἀσεβῶν εἶναι ἔνοχος γιὰ τὴν θυσία τῶν μαρτύρων.

Ἡ ἀποστατημένη ἀνθρωπότητα συμβολίζεται, ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη στὴν Ἀποκάλυψη, μὲ μιὰ πόρνη γυναίκα. Εἶναι ἡ Βαβυλώνα ἡ μεγάλη, ἡ μητέρα τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

«Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα»¹¹. Δηλαδή: Καὶ εἶδα τὴν γυναίκα νὰ μεθάει μὲ τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ αἷμα ἐκείνων ποὺ μαρτύρησαν γιὰ τὸν Ἰησοῦ. Ὅταν τὴν εἶδα, ἔμεινα κατάπληκτος.

✧ Γνωρίζουν ὅτι ἡ ἀποστατημένη ἀνθρωπότητα θὰ τιμωρηθεῖ διότι:

«Καὶ ἐν αὐτῇ αἷματα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς»¹². Δηλαδή: Γιατὶ σ' ἐσένα βρέθηκε χυμένο τὸ αἷμα τῶν προφητῶν καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅλων ὅσων σφαγιαστήκαν ἐπάνω στὴν γῆ.

11. Ἀποκαλύψεως ιζ' 6.

12. Ἀποκαλύψεως ιη' 24.

✧ Διδάσκονται ὅτι ἡ τιμωρία γιὰ τὸ μαρτύριο τῶν ἁγίων θὰ γίνεи ἀπὸ τὸν Θεό:

«*Ἴνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης*»¹³. Δηλαδή: Ἔτσι ἡ σημερινὴ γενιὰ τῶν ἀνθρώπων θὰ δώσει λόγο γιὰ τὰ φονικὰ ποῦ ἔγιναν ἐναντίον ὄλων τῶν προφητῶν ἀπὸ τότε ποῦ δημιουργήθηκε ὁ κόσμος.

«*Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανέ, καὶ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφήται, ὅτι ἔκρινεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς. Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸν λίθον ὡς μύλον μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων· Οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυλὼν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἔτι. καὶ φωνὴ κιθαρῳδῶν καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῇ ἐν σοὶ ἔτι, καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐν σοὶ ἔτι· ὅτι οἱ ἔμποροὶ σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς, ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῇ αἷματα προφητῶν καὶ ἁγίων εὐρέθη καὶ πάντων τῶν ἐσφαγμένων ἐπὶ τῆς γῆς*»¹⁴.

Δηλαδή: Χαρεῖτε γιὰ τὸ κατάντημά της, οὐρανέ, λαὸ τοῦ Θεοῦ, ἀπόστολοι καὶ προφῆτες! Ὁ Θεὸς ἔκρινε τὸ δίκιο σας καὶ τὴν τιμώρησε γιὰ τὸ κακὸ ποῦ σᾶς

13. Λουκᾶ ια' 50.

14. Ἐποκαλύψεως ιη' 20-24.

ἔκανε. Τότε ἓνας ἄγγελος δυνατὸς σήκωσε κι ἔριξε στὴν θάλασσα ἓνα λιθάρι μεγάλο σὰν μυλόπετρα καὶ εἶπε: Μὲ τέτοια ὄρμη θὰ καταστραφεῖς, Βαβυλώνα, ἡ πόλη ἡ μεγάλη, καὶ θὰ χαθεῖς γιὰ πάντα. Δὲν θὰ ξανακούσεις πάλι τὸν ἦχο τῶν κιθαριστῶν καὶ τῶν μουσικῶν, αὐτῶν ποὺ παίζουν αὐλὸ καὶ σάλπιγγα. Δὲν θὰ ξαναδρεῖς πιὰ τοὺς διάφορους τεχνίτες καὶ δὲν θὰ ξανακούσεις πιὰ τὸν ἦχο τῆς μυλόπετρας. Δὲν θὰ ξαναδεῖς πιὰ τὸ φῶς τοῦ λυχναριοῦ, καὶ τὴν φωνὴ τοῦ γαμπροῦ καὶ τῆς νύφης δὲν θὰ τὴν ξανακούσεις. Γιατὶ οἱ ἔμποροὶ σου ἦταν οἱ δυνάστες τῆς γῆς· γιατί μὲ τὰ μάγια σου πλάνευες ὅλα τὰ ἔθνη. Γιατὶ σ' ἐσένα βρέθηκε χυμένο τὸ αἷμα τῶν προφητῶν καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὄλων ὄσων σφαγιασθήκαν ἐπάνω στὴν γῆ.

3. Παραδείγματα Μαρτύρων ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή

48

☆ **Θ** δίκαιος Ἰβελ εἶναι ὁ πρωτομάρτυρας ποὺ ἔχασε τὴν ζωὴ του δολοφονημένος ἀπὸ τὸν ἀδελφό του ἐπειδὴ ἦταν ἐνάρετος. Ἦταν ὁ δεῦτερος γιὸς τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐᾶς. Ἦταν ποιμένας πρόβατων. Ἡ θυσία του πρὸς τὸν Θεό, ἀπὸ τὰ πρόβατά του, ὑπῆρξε ἀγνή καὶ γι' αὐτὸ ἔγινε εὐπρόσδεκτη ἀπὸ τὸν Θεό.

Ἀντίθετα ὁ ἄφρονος Κάϊν ἔξαπατοῦσε τὸν ἑαυτό του, νομίζοντας ὅτι τὰ κρυπτά ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἔργα, παραμένουν κρυπτά καὶ ἀφανῆ στὸν Θεό. Ὁδηγούμενος καὶ παρακινούμενος ἀπ' αὐτὴ τὴν πλάνη, ἀρνήθηκε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τὸν φόνο τοῦ ἀδελφοῦ του

λέγοντας: «Μὴ φύλαξ ἔγὼ τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰμί;»¹⁵, πλὴν ἀμέσως τιμωρήθηκε καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν τιμωρία του ἀπὸ τὸν Θεό, ἀντιλήφθηκε ὅτι ὁ Θεὸς ὑπάρχει πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα ἐνώπιον αὐτοῦ τελοῦνται.

Πράγματι ἡ ἁμαρτία κατέστησε τὸν ἄνθρωπο ὄχι μόνο πονηρὸ ἀλλὰ καὶ μωρό.

Ἐὶς τὸν ἄνθρωπος δὲν δικαιούται τὴν εὐνοια τοῦ Θεοῦ, ὅ,τι καὶ ἂν πράξει. Αὐτὸ πού εἶναι ἀδύνατο γιὰ μᾶς, ἀλλὰ καὶ τόσο λυτρωτικὸ μᾶς τὸ προσφέρει δωρεάν ὁ Θεὸς μετὰ τὴν ἐξίλαστική θυσία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ὁποίου ἦταν τύποι οἱ δι' αἵματος θυσίαι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης «σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις»¹⁶. Δηλαδή: Καὶ σύμφωνα μετὰ τὸν νόμο σχεδὸν ὅλα, πρόσωπα καὶ πράγματα, καθαρίζονται μετὰ αἷμα. Καὶ χωρὶς νὰ χυθεῖ αἷμα δὲν γίνεται ἄφεση.

Ἐὶς τὸν ἄδικος θάνατος τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ τύπο τοῦ ἀδικου μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ ἐβόα ἀπὸ τὴν γῆ πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ζητοῦσε ἰκανοποίηση. «φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς γῆς»¹⁷ ἀλλὰ καὶ ἐπίσης τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού χύθηκε παράνομα, ζητεῖ τὴν ἄφεση καὶ τὴν σωτηρία κάθε ἁμαρτωλοῦ πού μετανοεῖ.

Τὴν ἴδια μεγάλη κραυγὴ βγάζουν καὶ οἱ μάρτυρες

15. Γενέσεως δ' 9.

16. Ἐβραίουσ θ' 22.

17. Γενέσεως δ' 10.

του Χριστού ένώπιον του θρόνου Του, ζητούντες να δικαιωθούν, όπως φανερώνεται από τον λόγο του Θεού. «Και ότε ήνοιξε την πέμπτην σφραγιδα είδον ύποκάτω του θυσιαστηριου τας ψυχάς των έσφαγμένων δια τον λόγον του Θεού και δια την μαρτυρίαν του ἸΑρνίου ήν είχον· και εκραξαν φωνή μεγάλη λέγοντες: Ἔως ποτε ό δεσπότης, ό άγιος και άληθινός, ου κρίνεις και εκδικεΐς τό αίμα ήμων των κατοικούντων επί της γής;»¹⁸.

Ο ευαγγελιστής Ιωάννης σχολιάζει τον άδικο και μαρτυρικό θάνατο του ἸΑβελ και λέει, ότι οφείλετο στην πονηρία του άδελφου του και στην έλλειψη αγάπης:

«Ότι αύτη έστίν ή άγγελία ήν ήκούσατε άπ' άρχής, ίνα αγαπώμεν άλλήλους· ου καθώς Κάϊν εκ του πονηροϋ ήν και έσφαξε τον άδελφόν αυτού· και χάριν τίνος έσφαξεν αυτόν; ότι τά έργα αυτού πονηρά ήν, τά δε του άδελφου αυτού δίκαια»¹⁹. Δηλαδή: Πραγματικά, ή παραγγελία που άκούσατε έξαρχής είναι αύτή: Να αγαπάμε ό ένας τον άλλο. Δεν πρέπει να γίνουμε σαν τον Κάϊν. Αυτός ήταν γέννημα του διαβόλου και έσφαξε τον άδελφό του. Και γιατί τον έσφαξε; Γιατί τά δικά του έργα ήταν πονηρά, ένω του άδελφου του ήταν δίκαια.

Ο λόγος του Θεού περιγράφει τον φόνο αυτό και τους δύο χαρακτήρες των άδελφών.

«Και είπε Κάϊν προς ἸΑβελ τον άδελφόν αυτού· διέλθωμεν εις τό πεδίον. και έγένετο έν τω είναι αυτούς

18. ἸΑποκαλύψεως ζ' 9-10.

19. Α' Ιωάννου γ' 11-12.

ἐν τῷ πεδίῳ, ἀνέστη Κάϊν ἐπὶ Ἰάβελ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν»²⁰. Δηλαδή: Τότε ὁ Κάϊν εἶπε στὸν Ἰάβελ, τὸν ἀδελφὸ του: Πᾶμε στὰ χωράφια. Κι ἐκεῖ στὰ χωράφια, ὄρμησε ὁ Κάϊν ἐναντίον τοῦ Ἰάβελ καὶ τὸν σκότωσε.

✧ Ὁ ἀρχιερέας Ἰαχμέλεχ καὶ οἱ ἱερεῖς σύντροφοὶ του ἐσφάγησαν ἀπὸ τὸν βασιλιᾶ Σαούλ τὸ 1061 π. Χ.

Ἦταν γιὸς τοῦ Ἰαχτώβ καὶ ἀδελφὸς τοῦ Ἰαχιά τὸν ὁποῖον διαδέχθηκε στὴν ἀρχιερωσύνη.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀρχιερωσύνης του ἡ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου βρισκόταν στὴν πόλη τῶν ἱερέων, κοντὰ στὰ Ἱεροσόλυμα, στὴν περιοχὴ ποὺ κατοικοῦσαν οἱ ἀπόγονοι τῆς φυλῆς τοῦ Βενιαμίν.

Σ' αὐτὴ τὴν πόλη διέμενε ὁ Ἰαχμέλεχ καὶ ὑποδέχθηκε τὸν Δαβὶδ καταδιωκόμενο ἀπὸ τὸν βασιλιᾶ Σαούλ, στὸν ὁποῖο πρόσφερε νὰ φάει μὲ τοὺς συντρόφους του τοὺς ἅγιους ἄρτους τῆς προθέσεως καὶ τὴν ρομφαία τοῦ Γολιάθ. Ὁ βασιλιάς Σαούλ θεώρησε τὴν πράξη αὐτὴ τοῦ ἀρχιερέως Ἰαχμέλεχ, ποὺ διέπραξε ἀπὸ ἄγνοια καὶ ἀγαθότητα προδοσία, καὶ φόνευσε διὰ τοῦ Ἰδομαίου Δωὴκ τὸν ἀτυχῆ ἀρχιερέα Ἰαχμέλεχ καὶ μαζὶ μ' αὐτὸν ἄλλους ὀγδόντα πέντε ἱερεῖς:

«Καὶ ἀποκρίνεται Δωὴκ ὁ Σύρος ὁ καθεστηκὸς ἐπὶ τὰς ἡμιόλους Σαούλ καὶ εἶπεν· ἑώρακα τὸν υἱὸν Ἰεσσαὶ παραγινόμενον εἰς Νομβὰ πρὸς Ἰαχμέλεχ υἱὸν Ἰαχτώβ τὸν ἱερέα, καὶ ἠρώτα αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ καὶ

20. Γενέσεως δ' 8.

ἐπισιτισμὸν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ τὴν ρομφαίαν Γολιάθ τοῦ ἄλλοφύλου ἔδωκεν αὐτῷ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὸν Ἀβιμέλεχ υἱὸν Ἀχιτῶβ καὶ πάντα τοὺς υἱοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν Νομβά, καὶ παρεγένοντο πάντες πρὸς τὸν βασιλέα. καὶ εἶπε Σαούλ· ἄκουε δὴ, υἱὲ Ἀχιτῶβ· καὶ εἶπεν· ἴδου ἐγώ, λάλει κύριε. καὶ εἶπεν αὐτῷ Σαούλ· ἵνατί συνέθου κατ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ υἱὸς Ἰεσσαὶ δοῦναί σε αὐτῷ ἄρτον καὶ ρομφαίαν καὶ ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ θέσθαι αὐτὸν ἐπ' ἐμὲ εἰς ἐχθρόν, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη; καὶ ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπε· καὶ τίς ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις σου ὡς Δαυὶδ πιστὸς καὶ γαμβρὸς τοῦ βασιλέως καὶ ἄρχων παντὸς παραγγέλματός σου καὶ ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ σου; ἢ σήμερον ἤρξαι ἐρωτᾶν αὐτῷ διὰ τοῦ Θεοῦ; μηδαμῶς. μὴ δότω ὁ βασιλεὺς κατὰ τοῦ δούλου αὐτοῦ λόγον καὶ ἐφ' ὄλον τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, ὅτι οὐκ ἤδει ὁ δούλός σου ἐν πᾶσι τούτοις ρῆμα μικρὸν ἢ μέγα. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σαούλ· θανάτῳ ἀποθανῆ, Ἀβιμέλεχ, σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς παρατρέχουσι τοῖς ἐφεστηκόσι πρὸς αὐτόν· προσαγάγετε καὶ θανατοῦτε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, ὅτι ἡ χεὶρ αὐτῶν μετὰ Δαυὶδ, καὶ ὅτι ἔγνωσαν ὅτι φεύγει αὐτός, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν τὸ ὄπιόν μου. καὶ οὐκ ἐβουλήθησαν οἱ παῖδες τοῦ βασιλέως ἐπενεγκεῖν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀπαντῆσαι εἰς τοὺς ἱερεῖς Κυρίου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δωὴκ· ἐπιστρέφου σὺ καὶ ἀπάντα εἰς τοὺς ἱερεῖς. καὶ ἐπεστράφη Δωὴκ ὁ Σύρος καὶ ἐθανάτωσε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τριακοσίους καὶ πέντε

ἄνδρας, πάντας αἶροντας ἐφούδ. καὶ τὴν Νομβὰ τὴν πόλιν τῶν ἱερέων ἐπάταξεν ἐν στόματι ρομφαίας ἀπ' ἄνδρὸς ἕως γυναικός, ἀπὸ νηπίου ἕως θηλάζοντος καὶ μύσχου καὶ ὄνου καὶ προβάτου»²¹.

Δηλαδή: Ὁ Σύρος Δωήκ, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀρχηγὸς τῶν φυλάκων τῶν ἡμιόνων τοῦ Σαούλ, εἶπε στὸν Σαούλ: Εἶδα τὸν γιὸ τοῦ Ἰεσσαὶ ποὺ ἦρθε στὴν Νομβὰ πρὸς τὸν ἀρχιερέα Ἀδιμέλεχ τὸν γιὸ τοῦ Ἀχιτώβ. Ὁ Ἀρχιερέας Ἀδιμέλεχ ρώτησε τὸν Θεὸ γιὰ τὸν Δαβὶδ καὶ ἔδωσε σ' αὐτὸν τροφὲς καὶ τὴν ρομφαία τοῦ Φιλισταίου Γολιάθ. Ὁ βασιλιάς ἀπέστειλε ἀνθρώπους καὶ κάλεσαν τὸν Ἀδιμέλεχ τὸν γιὸ τοῦ Ἀχιτώβ καὶ ὅλους τοὺς γιουὺς τοῦ πατέρα του τοὺς ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι εὗρισκοντο στὴν Νομβὰ, νὰ μεταβοῦν πρὸς αὐτόν. Πράγματι ἦλθαν ὅλοι αὐτοὶ καὶ παρουσιάσθηκαν στὸν βασιλιᾶ Σαούλ. Ὁ Σαούλ εἶπε: Ἔκουσε λοιπόν, γιὰ τοῦ Ἀχιτώβ. Ἐκεῖνος ἀπάντησε. Ἴδου ἐγώ, λάλει, Κύριε. Ὁ Σαούλ εἶπε σ' αὐτόν. Διατί συνωμοτήσατε ἐναντίον μου σὺ καὶ ὁ γιὸς τοῦ Ἰεσσαί, ὥστε νὰ δώσεις σ' αὐτὸν ἄρτους καὶ τὴν ρομφαία τοῦ Γολιάθ καὶ νὰ συμβουλευθεῖς γι' αὐτὸν τὸν Θεὸ καὶ ἔτσι νὰ γίνει αὐτὸς ἐχθρὸς ἐναντίον μου μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς; Ὁ Ἀρχιερέας ἀπάντησε στὸν βασιλιᾶ καὶ εἶπε: Ποιὸς ἄλλος ἀπὸ τοὺς δούλους σου εἶναι ὅπως ὁ Δαβὶδ πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος στὸν βασιλιᾶ, γαμπρὸς τοῦ βασιλέως, διεκπεραιωτῆς τῶν διαταγῶν σου καὶ γενικῶς ἔνδοξος μεταξὺ τῶν ἀυλικῶν σου; Μήπως σήμερα ἔκανα ἀρχή

21. Α' Βασιλειῶν κβ' 9-19.

νά συμβουλευόμαι τὸν Θεὸ γι' αὐτόν; Κάθε ἄλλο! Πλὴν αὐτοῦ ἅς μὴ θελήσει ὁ βασιλιάς νὰ ἀποδώσει σ' ἐμένα εὐθύνη καὶ σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ σπιτιοῦ μου γιὰ τὴν διαγωγή μου πρὸς τὸν Δαβίδ, διότι ἐγὼ ὁ δοῦλος σου οὔτε ὅλη τὴν ὑπόθεση γνωρίζω, οὔτε ἐλάχιστη ἰδέα ἔχω. Ὁ βασιλιάς Σαοὺλ εἶπε στὸν Ἀβιμέλεχ: Θὰ θανατωθεῖς σὺ καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ σου. Ὁ βασιλιάς διέταξε ἀμέσως τοὺς ἄνδρας τῆς σωματοφυλακῆς του, οἱ ὅποιοι στέκονταν πλησίον του, καὶ τοὺς λέει: Φέρετε ἐδῶ καὶ θανατώστε τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου, διότι συνεμάχησαν μετὰ τοῦ Δαβίδ, καθόσον, ἐνῶ ἐγνώριζαν, ὅτι αὐτὸς δραπετεύει, δὲν μοῦ τὸ ἐγνωστοποίησαν. Οἱ ἄνδρες ὅμως αὐτοὶ τῆς σωματοφυλακῆς του δὲν τόλμησαν νὰ σηκώσουν τὰ χέρια τους καὶ νὰ φονεύσουν τοὺς ἱερεῖς τοῦ Κυρίου. Τότε εἶπε ὁ βασιλιάς στὸν Δωὴκ τὸν Ἐδωμίτη: Πήγαινε ἐσὺ καὶ σκότωσε τοὺς ἱερεῖς. Ἔτσι πῆγε ὁ Δωὴκ καὶ τοὺς σκότωσε. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ὁ Σαοὺλ θανάτωσε ὀγδόντα πέντε ἄντρες ποὺ φοροῦσαν τὸ λινὸ ἐφόδ. Ἐπίσης ὁ Σαοὺλ παρέδωσε στὴν σφαγὴ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Νώδ, τῆς πόλης τῶν ἱερέων· θανάτωσε ἄντρες, γυναῖκες, παιδιὰ καὶ νήπια, μοσχάρια, ὄνους καὶ πρόβατα.

✧ Οἱ Προφῆτες τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὴν ἀσεβῆ καὶ κακούργα βασίλισσα Ἰεζάβελ ποὺ ἦταν εἰδωλολάτρισσα. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἦταν θυγατέρα τοῦ βασιλιᾶ τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος καὶ σύζυγος τοῦ Ἀχαάβ, βασιλέως τοῦ Ἰσραὴλ (βορείου βασιλείου τῶν Ἑβραίων 918-897 π.Χ.). Μὲ ὅλες τὶς δυνάμεις τῆς προ-

σπάθησε όχι μόνο να εξαφανίσει την λατρεία του Θεού και να εξοντώσει τους πιστούς, αλλά και να ενισχύσει την ειδωλολατρία.

Σ' αυτή την άσεβη προσπάθεια αντιστάθηκαν οι Προφήτες του αληθινού Θεού, τους οποίους εκείνη έπεδίωκε να εξολοθρεύσει και να εξαφανίσει χωρίς να τὸ ἐπιτύχει.

«Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τύπτειν τὴν Ἰεζάβελ τοὺς προφήτας Κυρίου καὶ ἔλαβεν Ἀβδιὸν ἑκατὸν ἄνδρας προφήτας καὶ κατέκρυσεν αὐτοὺς κατὰ πενήκοντα ἐν σπηλαίῳ καὶ διέτρεφεν αὐτοὺς ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι»²².

Δηλαδή: Ὅταν ἡ Ἰεζάβελ εἶχε διατάξει νὰ ἐξολοθρεύσουν τοὺς προφήτες τοῦ Κυρίου, αὐτὸς ὁ Ἀβδιὸν εἶχε πάρει ἑκατὸ προφήτες, τοὺς εἶχε κρύψει ἀπὸ πενήντα σὲ κάθε σπηλιὰ καὶ τοὺς προμήθευε ψωμὶ καὶ νερό.

✧ Ὁ προφήτης Ἡλίας ἀντιτάχθηκε στὴν άσεβή βασίλισσα Ἰεζάβελ καὶ ἐξομολογεῖται τὴν ἀγωνία του στὸν Θεὸ ἀπὸ τὸν ἄδικο φόνου τῶν προφητῶν Του:

«Καὶ εἶπεν Ἡλιού· ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπόν σε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν καὶ τοὺς προφήτας σου ἀπέκτειναν ἐν ρομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν»²³. Δηλαδή: Ὁ Ἡλιὸς ἀπάντησε: Ἐγὼ ἀγωνίστηκα μὲ μεγάλο ζήλο, Κύριε, Θεὲ τοῦ σύμπαντος. Ἀλλὰ οἱ Ἰσραηλίτες

22. Γ' Βασιλειῶν ιη' 4.

23. Γ' Βασιλειῶν ιθ' 10.

ἀθέτησαν τὴν διαθήκη σου καὶ κατέσφαξαν τοὺς προφήτες σου· μόνο ἐγὼ ἀπέμεινα καὶ ζητοῦν κι ἐμένα νὰ μὲ θανατώσουν.

Ὁ Κύριος ὑπόσχεται ὅτι θὰ ἐκζητηθεῖ ἡ ζωὴ καὶ τὸ αἷμα τῶν προφητῶν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ τοὺς φόνευσαν.

«Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἐβελ ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης»²⁴.

Δηλαδή: Ἔτσι ἡ σημερινὴ γενιὰ τῶν ἀνθρώπων θὰ δώσει λόγο γιὰ τὰ φονικά ποὺ ἔγιναν ἐναντίον ὅλων τῶν προφητῶν ἀπὸ τότε ποὺ δημιουργήθηκε ὁ κόσμος· ἀπὸ τὸ φονικὸ τοῦ Ἐβελ, μέχρι τὸ φονικὸ τοῦ Ζαχαρία, ποὺ σκοτώθηκε ἀνάμεσα στὸ θυσιαστήριο καὶ στὸν ναό. Σᾶς βεβαιώνω πῶς γιὰ ὅλα αὐτὰ ἡ σημερινὴ γενιὰ θὰ δώσει λόγο.

☆ Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται καὶ καταγράφει τὰ μαρτύρια τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ:

«Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόρῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιδόμενοι, κακουχούμενοι»²⁵. Δηλαδή: Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέ-

24. Λουκᾶ ια' 50-51.

25. Ἐβραίουσ ια' 37.

ρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν με μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι με προβιές και κατσικίσια δέρματα, έζησαν με στερήσεις, υπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις και κακουχίες.

✧ Ὁ Οὐρίας πιστὸς προφήτης τοῦ Θεοῦ· τὸν θανάτωσε ὁ βασιλιὰς τοῦ Ἰουδα (νοτίου βασιλείου τῶν Ἑβραίων 609-599 π. Χ.) Ἰωακείμ.

Ἡ εἰλικρινὴς πορεία τοῦ προφήτη ξεσήκωσε τὴν ὀργὴ τοῦ βασιλέως, πὺν ζοῦσε ἄσωτα, ἀρπάζοντας καὶ μὲ ἄκρα εἰδωλολατρία κατασπαταλώνοντας τὴν ζωὴ του. Ὁ δὲ προφήτης γιὰ νὰ ἀποφύγει τὴν ἀπειλὴ τοῦ θανάτου του κατέφυγε στὴν Αἴγυπτο. Εἰς μάτην ὁμως, διότι ὁ βασιλιὰς τὸν ἔφερε πίσω στὴν Ἰουδαία καὶ τὸν θανάτωσε:

Σ' αὐτὸν ἀναφέρεται ὁ προφήτης Ἱερεμίας:

«Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρίμ, καὶ ἐπροφήτευσε περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἱερεμίου. καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· καὶ ἤκουσεν Οὐρίας καὶ εἰσηλθεν εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἐξαπέστειλε ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐξηγάγασαν αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγασαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνήμα λαοῦ αὐτοῦ»²⁶.

Δηλαδή: Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὑπῆρχε ἀκόμη κά-

26. Ἱερεμίου λγ' 20-23.

ποιος πού λεγόταν Ουρίας, γιός του Σεμαΐα από την Κιριάθ-Ίαριμ πού προφήτευε στο όνομα του Κυρίου. Αυτός προφήτευσε ενάντια στην πόλη και στην χώρα αυτή, τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ὅπως και ὁ Ἱερεμίας. Ὁ βασιλιάς Ἰωακείμ, οἱ στρατιῶτες του και οἱ ἄρχοντες ἔμαθαν τὰ ὅσα ἔλεγε ὁ Ουρίας. Γι' αὐτὸ ὁ βασιλιάς γύρευε νὰ τὸν σκοτώσει. Ὅταν τὸ ἄκουσε ὁ Ουρίας φοβήθηκε κι ἔφυγε στήν Αἴγυπτο. Ὁ βασιλιάς ἔστειλε τότε στήν Αἴγυπτο τὸν Ἐλιαθάν, γιὸ τοῦ Ἀχδώρ, και μερικούς ἄλλους ἀκόμη γιὰ νὰ τὸν πιάσουν. Αὐτοὶ ἔφεραν τὸν Ουρία πίσω στὸν βασιλιά. Μὲ διαταγή του τὸν ἔσφαξαν και ἔριξαν τὸ πτῶμα του στοὺς δημόσιο νεκροταφεῖο.

✧ Ὁ Ἰωάννης ὁ βαπτιστής και Πρόδρομος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Πρόδρομος και Βαπτιστής ἔδωσε μαρτυρία γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ ὅτι εἶναι ὁ Μεσσίας και ἐπεσφράγισε τὴν μαρτυρία του μὲ τὸ μαρτύριό του.

Ἐκπλήσεται ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν προσπαθεῖ νὰ ἐξηγήσει τὴν ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ. Νὰ προσφερθεῖ ἡ ζωὴ και ἡ κεφαλὴ τοῦ ἁγιωτέρου ἀνδρα κατὰ τὴν ὁμολογία τοῦ Κυρίου (Ματθαίου ια' 11) σὲ μιὰ πόρνη:

«Και εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, και ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι και ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ, και τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐτῆς»²⁷.

Δηλαδή: Ἔστειλε τότε ἀμέσως ἕναν στρατιώτη τῆς φρουρᾶς μὲ τὴν διαταγὴ νὰ φέρει τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννη. Ἐκεῖνος πῆγε καὶ τὸν ἀποκεφάλισε στὴν φυλακὴ. Ἐφερε τὸ κεφάλι του σ' ἕνα πιάτο καὶ τὸ ἔδωσε στὸ κορίτσι, καὶ τὸ κορίτσι τὸ πῆγε στὴν μάνα της.

✧ Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἀναδείχθηκε μάρτυρας τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐδωσε τὴν μαρτυρία του γι' Αὐτὸν καὶ πέθανε μὲ μαρτυρικό θάνατο.

Ὁ Κύριος προλέγει τὸ μαρτύριο τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

«Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐξώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι»²⁸. Δηλαδή: Ὅταν ἦσουν νεώτερος, ἔδενες τὴν ζώνη στὴν μέση σου καὶ πῆγαινες ὅπου ἤθελες ἐσύ· ὅταν ὁμως γεράσεις, σὲ βεβαιώνω πὼς θ' ἀπλώσεις τὰ χέρια σου, καὶ κάποιος ἄλλος θὰ σὲ ζώσει καὶ θὰ σὲ πᾶει ἐκεῖ πού δὲν θέλεις. Αὐτὸ τὸ εἶπε γιὰ νὰ δείξει μὲ ποιὸ θάνατο θὰ δοξάσει τὸν Θεό.

✧ Ὁ Πρωτομάρτυρας καὶ Ἀρχιδιάκονος Στέφανος ἄνοιξε τὴν χορεία τῶν μαρτύρων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν ἀγία Πεντηκοστὴ στὴν ἐποχὴ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων.

Ὁ συγγραφέας τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων δι-

28. Ἰωάννου κα' 18-19.

έσωσε τὸν λιθοβολισμὸ τοῦ πρωτομάρτυρος ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

«Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου»²⁹. Δηλαδή: Τὸν ἔσυραν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη καὶ τὸν λιθοβολοῦσαν. Οἱ μάρτυρες κατηγορίας, πὺ θὰ ἔριχναν πρῶτοι τὶς πέτρες, ἀπέθεταν τὰ ροῦχα τους στὰ πόδια ἐνὸς νεαροῦ πὺ λεγόταν Σαῦλος.

✧ Οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ δέχθηκαν τὶς ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπειδὴ πίστευαν σ' Αὐτόν. Σ' αὐτοὺς ἀναφέρονται οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου μας: «Μακάριοι ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφῆτας τοὺς πρὸ ὑμῶν»³⁰.

Γιὰ τὸ μίσος τοῦ κόσμου ἐναντίον τῶν μαθητῶν Του ὁ Κύριος μίλησε στὸ Ἰωάννου ιε' 18-26.

Διώκτης τῶν πρώτων μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἦταν καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

«Ὁ δὲ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἶς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου»³¹. Δηλαδή: Στὸ μεταξὺ ὁ Σαῦλος συνέχιζε νὰ ἔχει ἀπειλητικὲς καὶ φονικὲς διαθέσεις γιὰ τοὺς μαθητὲς τοῦ Κυρίου:

29. Πράξεων ζ' 58.

30. Ματθαίου ε' 11 31.

31. Πράξεων θ' 1.

«Ὅς ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἄχρι θανάτου, δεσμεύων καὶ παραδιδούς εἰς φυλακὰς ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας»³².

Δηλαδή: Τὴν πίστη τῶν χριστιανῶν τὴν καταδίωξα μέχρι θανάτου, συλλαμβάνοντας καὶ κλείνοντας στὶς φυλακὲς ἀνδρες καὶ γυναῖκες (ἀπέδειξα ὅτι εἶμαι ζηλωτὴς τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων).

Ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ αὐτὸ τὸν διωγμὸ τῶν πρώτων μαθητῶν τοῦ Κυρίου:

«Ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ἐμαντῶ πρὸς τὸ ὄνομα Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου δεῖν πολλὰ ἐναντία πρᾶξαι· ὃ καὶ ἐποίησα ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ πολλοὺς τῶν ἀγίων ἐγὼ ἐν φυλακαῖς κατέκλεισα τὴν παρὰ τῶν ἀρχιερέων ἐξουσίαν λαβὼν, ἀναιρουμένων τε αὐτῶν κατῆνεγκα ψῆφον»³³. Δηλαδή: (Πρὸς Ἀγρίππαν ἀπολογούμενος) Κι ἐγὼ ὁ ἴδιος, βέβαια, εἶχα πιστέψει ὅτι ἔπρεπε νὰ κάνω ὅτι μποροῦσα ἐναντίον τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. Αὐτὸ καὶ ἔκανα στὰ Ἱεροσόλυμα: πολλοὺς ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς ἐγὼ τοὺς ἔκλεισα στὶς φυλακὲς, ἔχοντας τὴν σχετικὴ ἐξουσιοδότηση τῶν ἀρχιερέων· κι ὅταν τοὺς καταδίκαζαν σὲ θάνατο ἔδινα κι ἐγὼ καταδικαστικὴ ψῆφο.

✠ Ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος

Ὁ Ἡρώδης φόνευσε τὸν ἀπόστολο Ἰάκωβο τὸν τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου γιὰ νὰ κολακεύσει τὴν θρησκευτικὴ ἡγεσία τῶν Ἰουδαίων.

32. Πράξεων κβ' 4.

33. Πράξεων κς' 9-10.

«Ἀνεΐλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα»³⁴. Δηλαδή: Πρῶτα ἀποκεφάλισε τὸν Ἰάκωβο, τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰωάννη.

☆ Ὁ Ἀντίπας.

Ὁ Κύριος ὑπαγορεύει τὴν ἐπιστολὴ Του πρὸς τὸν Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Περγάμου στὴν ὁποία εὐρίσκεται ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ καὶ στὴν ὁποία μαρτύρησε ὁ ἅγιος μάρτυρας Ἀντίπας πὺν χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν Κύριο «μάρτυς πιστός»:

«Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς· ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ· καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἤρνησω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός, ὃς ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ»³⁵

Δηλαδή: Στὸν ἄγγελο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Περγάμου: Ξέρω καλὰ τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς: ἐκεῖ πὺν ἔχει στήσει τὸν θρόνο του ὁ σατανᾶς. Παρέμεινες ὅμως πιστὸς στὸ ὄνομά μου καὶ δὲν ἀπαρνήθηκες τὴν πίστη σου σ' ἐμένα, ἀκόμη κι ὅταν στὸν τόπο σας, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς, σκότωσαν τὸν Ἀντίπα, πὺν μαρτύρησε γιὰ νὰ μοῦ μείνει πιστός.

34. Πράξεων ιβ' 2.

35. Ἀποκαλύψεως β' 13.

Ἐπίλογος

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς προέτρεπε τοὺς μαθητές Του νὰ ὁμολογοῦν τὴν πίστη τους εἴτε μὲ τὴν ἔννοια τῆς μαρτυρίας εἴτε μὲ τὴν ἔννοια τοῦ μαρτυρίου καὶ ὑποσχέθηκε. «Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοί, ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς»³⁶.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος συνδέει τὴν ὁμολογία μὲ τὴν σωτηρία. Ἀπευθύνεται στὸν κάθε ἄνθρωπο καὶ τὸν καλεῖ νὰ πιστεύσει στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ γιὰ νὰ σωθεῖ.

«Ἀλλὰ τί λέγει; ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτ ἔστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσης ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν»³⁷.

36. Ματθαίου ι' 32.

37. Ρωμαίους ι' 8-10.

Βεβητοική Παρκαυγή

ΒΙΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Άρταγυό 12-16, 116 36 Άθήνα

Τηλ: 210.921.7512, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7023

www.capitalofos.gr • e-mail: info@capitalofos.gr